

Úřední věstník

Evropské unie

L 191

České vydání

Právní předpisy

Svazek 48
22. července 2005

Obsah

I Akty, jejichž zveřejnění je povinné

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1158/2005 ze dne 6. července 2005, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1165/98 o konjunkturálních statistikách 1
- ★ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1159/2005 ze dne 6. července 2005, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2236/95, kterým se stanoví obecná pravidla pro poskytování finanční pomoci Společenství v oblasti transevropských sítí 16
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1160/2005 ze dne 6. července 2005, kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, pokud jde o přístup služeb členských států příslušných pro vydávání osvědčení o registraci vozidel do Schengenského informačního systému ⁽¹⁾ 18
- ★ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1161/2005 ze dne 6. července 2005 o sestavování čtvrtletních nefinančních účtů podle institucionálních sektorů 22
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů a o změně směrnic Rady 92/42/EHS a Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES a 2000/55/ES 29
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/33/ES ze dne 6. července 2005, kterou se mění směrnice 1999/32/ES, pokud jde o obsah síry v lodních palivách 59

II Akty, jejichž zveřejnění není povinné

Komise

2005/516/ES:

- ★ Rozhodnutí Komise ze dne 22. dubna 2005 o zřízení Evropského poradního výboru pro výzkum v otázkách bezpečnosti 70

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu.

Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1158/2005

ze dne 6. července 2005,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1165/98 o konjunkturálních statistikách

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 285 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(2) Při provádění nařízení (ES) č. 1165/98, jakož i nařízení Komise (ES) č. 586/2001 ⁽⁴⁾, (ES) č. 588/2001 ⁽⁵⁾ a (ES) č. 606/2001 ⁽⁶⁾, pokud se jedná o definici hlavních průmyslových seskupení, definici proměnných a pravidla odchylek pro členské státy, se získala celá řada praktických zkušeností, na jejichž základě je možné stanovit opatření k dalšímu zdokonalení konjunkturálních statistik.

(3) Rada ve složení pro hospodářské a finanční věci ve svém akčním plánu statistických požadavků hospodářské a měnové unie a v následujících zprávách o pokroku při provádění tohoto akčního plánu vymezila dodatečná zásadní kritéria pro zdokonalení statistik, na které se vztahuje nařízení (ES) č. 1165/98.

(4) Jak je uvedeno v dokumentu Evropské centrální banky (ECB) o statistických požadavcích ECB v oblasti obecné ekonomické statistiky, je pro její měnovou politiku důležité, aby byly dále vypracovávány konjunkturální statistiky, a zejména aby byly k dispozici aktuální, spolehlivé a vypovídající agregované ukazatele pro eurozónu.

(5) Výbor pro statistické programy, zřízený rozhodnutím Rady 89/382/EHS, Euratom ⁽⁷⁾, určil hlavní evropské hospodářské ukazatele, které přesahují oblast působnosti nařízení (ES) č. 1165/98.

(1) Nařízení (ES) č. 1165/98 ⁽³⁾ stanovilo společný základní rámec pro sestavování, vypracovávání, předávání a hodnocení statistik podnikání Společenství pro účely analýzy hospodářského cyklu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 158, 15.6.2004, s. 3.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 22. února 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 6. června 2005.

⁽³⁾ Úř. věst. L 162, 5.6.1998, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 86, 27.3.2001, s. 11.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 86, 27.3.2001, s. 18.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 92, 2.4.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 181, 28.6.1989, s. 47.

- (6) V oblastech zvláště důležitých pro měnovou politiku a pro sledování hospodářského cyklu je proto třeba nařízení (ES) č. 1165/98 změnit.
- (7) Opatření stanovená v tomto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro statistické programy.
- (8) Provádění Lisabonské strategie růstu a zaměstnanosti zahrnuje snižování zbytečného zatížení podniků a šíření nových technologií,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1165/98 se mění takto:

1. V článku 4 se odstavec 2 mění takto:

- a) v jediném pododstavci se doplňuje nové písmeno, které zní:
- „d) účast na evropských programech výběrových šetření koordinovaných Eurostatem za účelem vypracování evropských odhadů.

Podrobnosti programů uvedených v prvním pododstavci jsou uvedeny v přílohách. Jejich schválení a provádění se řídí postupem podle článku 18.

Evropské programy výběrových šetření se zavedou v případě, že vnitrostátní programy výběrových šetření nesplňují evropské požadavky. Členské státy se dále mohou účastnit evropských programů výběrových šetření, pokud tyto programy umožňují významně snížit náklady na statistický systém nebo zatížení podniků, jež vyplývají z plnění evropských požadavků. Účast na evropském programu výběrových šetření musí splňovat podmínky členského státu pro předávání dotyčných proměnných podle cílů tohoto programu. Evropské programy výběrových šetření mohou být zaměřeny na podmínky, úroveň podrobnosti členění a lhůty pro předávání údajů.“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Povinná zjišťování se využijí pro získávání informací, které dosud nejsou k dispozici (v rámci požadovaných lhůt) z jiných zdrojů, jako jsou registry. Zjišťování se provedou prostřednictvím elektronických dotazníků a případně internetových dotazníků.“

2. Článek 10 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Kvalita proměnných se pravidelně kontroluje porovnáváním s ostatními statistickými informacemi; toto porovnání provádějí jednotlivé členské státy a Komise (Eurostat). Proměnné se dále zkoumají z hlediska vnitřní konzistentnosti.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Vyhodnocení úrovně se provádí srovnáváním přínosů dostupnosti údajů s náklady na jejich shromažďování a se zatížením, zejména pro malé podniky. Pro potřeby tohoto vyhodnocení předají členské státy Komisi na požádání nezbytné informace podle společné evropské metodiky vypracované Komisí ve spolupráci s členskými státy.“

3. V článku 12 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

- „1. Po konzultaci s Výborem pro statistické programy vydá Komise do 11. února 2006 informační metodickou příručku, která vysvětlí pravidla stanovená v přílohách a která bude rovněž obsahovat pokyny ohledně konjunkturálních statistik.“

4. V článku 14 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

- „2. Do 11. srpna 2008 a poté každé tři roky podá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o statistikách vypracovaných podle tohoto nařízení, zejména o jejich relevantnosti a kvalitě a o přezkoumání ukazatelů. Zpráva se bude rovněž konkrétně zabývat náklady na statistický systém a zatížením podniků, vyplývajícím z tohoto nařízení, ve srovnání s jeho přínosem. Zpráva uvede údaje o osvědčených postupech pro snížení zatížení podniků a uvede možnosti, jak snižovat zatížení a náklady.“

5. V článku 17 se doplňuje nové písmeno, které zní:

Článek 2

- „j) zavedení evropského programu výběrových šetření (článek 4).“

6. Přílohy A až D se mění v souladu s přílohou.

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 6. července 2005.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda
J. STRAW

PŘÍLOHA

ČÁST A

Příloha A nařízení (ES) č. 1165/98 se mění takto:

Oblast působnosti

Úvodní věta v písmenu a) („Oblast působnosti“) se nahrazuje tímto:

„Tato příloha se vztahuje na veškeré činnosti uvedené v sekcích C až E NACE nebo případně na veškeré produkty uvedené v sekcích C až E CPA.“

Seznam proměnných

Písmeno c) („Seznam proměnných“) se mění takto:

1. V odstavci 1 se vkládá nová proměnná, která zní:

„Proměnná č.“	Název
340	Dovozní ceny“.

2. Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Údaje o zahraničních výrobních cenách (č. 312) a o dovozních cenách (č. 340) je možné sestavovat prostřednictvím jednotkových hodnot pro produkty pocházející ze zahraničního obchodu nebo z jiných zdrojů pouze v případě, že v porovnání s konkrétními cenovými informacemi nedochází k významnému snížení kvality. Postupem podle článku 18 stanoví Komise podmínky pro zabezpečení nezbytné kvality údajů.“

3. Odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Informace o výrobních cenách a dovozních cenách (č. 310, 311, 312 a 340) se nevyžadují u těchto skupin NACE, případně CPA: 12.0, 22.1, 23.3, 29.6, 35.1, 35.3, 37.1, 37.2. Postupem podle článku 18 je možné seznam skupin přezkoumat do 11. srpna 2008.“;

4. Doplnuje se nový odstavec, který zní:

„10. Proměnná ‚dovozní ceny‘ (č. 340) se vypočítává na základě produktů CPA. Dovážející činnosti jednotky mohou být zařazeny do jiných sekcí NACE než C až E.“

Forma

Znění písmene d) („Forma“) se nahrazuje tímto:

- „1. Pokud jsou k dispozici, předávají se veškeré proměnné v neupravené formě.
2. Proměnné ‚hodnota výroby‘ (č. 110) a ‚pracovní doba‘ (č. 220) je nutno navíc předávat ve formě upravené podle pracovních dnů. Pokud jiné proměnné podléhají účinku počtu pracovních dnů, mohou je členské státy rovněž předávat ve formě upravené podle pracovních dnů. Seznam proměnných, které je nutno předávat ve formě upravené podle pracovních dnů, je možné změnit postupem podle článku 18.
3. Členské státy mohou navíc předávat proměnné očištěné o sezónní vlivy a mohou rovněž předávat proměnné ve formě vývojových časových řad. Komise (Eurostat) může vypracovávat a zveřejňovat tyto proměnné očištěné o sezónní vlivy a ve formě vývojových časových řad jen v případech, že nejsou předány v těchto formách.
4. Proměnné č. 110, 310, 311, 312 a 340 je nutné předávat ve formě indexu. Všechny ostatní proměnné je nutné předávat buď jako indexy, nebo v absolutních hodnotách.“

Sledované období

V písmenu e) („Sledované období“) se vkládá nová proměnná, která zní:

„Proměnná č.	Sledované období
340	měsíc“.

Úroveň podrobnosti členění

Písmeno c) („Úroveň podrobnosti členění“) se mění takto:

1. Odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:
 - „1. Veškeré proměnné, s výjimkou proměnné ‚dovozní ceny‘ (č. 340), je nutno předávat na úrovni sekce (jedno místo alfabetského kódu), subsekce (dvě místa alfabetského kódu) nebo oddílu (dvě místa číselného kódu) NACE. Proměnnou č. 340 je nutno předávat na úrovni sekce (jedno místo alfabetského kódu), subsekce (dvě místa alfabetského kódu) nebo oddílu (dvě místa číselného kódu) CPA.
 2. Indexy výroby (č. 110) a výrobních cen (č. 310, 311, 312) v sekci D NACE je dále nutné předávat na úrovni tří a čtyř míst číselného kódu NACE. Předávané indexy výroby a výrobních cen na úrovni tří a čtyř míst číselného kódu musí představovat nejméně 90 % celkové přidané hodnoty za každý členský stát v sekci D NACE v daném základním roce. Členské státy, jejichž celková přidaná hodnota za sekci D NACE v daném základním roce je méně než 4 % hodnoty celého Evropského společenství, nemusí tyto proměnné předávat na takto podrobné úrovni.“

2. Odstavec 4 se nahrazuje tímto:

- „4. Kromě toho je nutno předávat veškeré proměnné, s výjimkou proměnných pro obrat a nové objednávky (č. 120, 121, 122, 130, 131 a 132), za celý průmysl definovaný jako sekce C až E NACE a za hlavní průmyslové skupiny (HPS) definované v nařízení Komise (ES) č. 586/2001 (*).

(*) Úř. věst. L 86, 27.3.2001, s. 11.“

3. Vkládají se nové odstavce, které znějí:

- „5. Proměnné pro obraty (č. 120, 121 a 122) se předávají za celý průmysl definovaný jako sekce C a D NACE a za HPS, s výjimkou hlavní průmyslové skupiny definované pro energetické činnosti.
6. Proměnné pro nové objednávky (č. 130, 131 a 132) je nutno předávat za celou produkci, sekci D NACE a jako redukovanou řadu HPS, vypočítané tak, že pokrývají seznam oddílů NACE definovaných v odst. 8 písm. c) („Seznam proměnných“) této přílohy.
7. Proměnnou „dovozní ceny“ (č. 340) je nutno předávat za všechny průmyslové produkty sekcí C až E CPA, jakož i za HPS definované podle nařízení (ES) č. 586/2001 podle skupin produktů CPA. Tuto proměnnou nemusí předávat členské státy, které nepřijaly euro jako svou měnu.
8. Postupem podle článku 18 může Komise určit pro proměnnou „dovozní ceny“ (č. 340) podmínky pro zavedení evropského programu výběrových šetření stanoveného v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci písm. d).
9. Proměnné pro zahraniční trhy (č. 122, 132 a 312) je nutno předávat s rozlišením na eurozónu a na oblast mimo eurozónu. Toto rozlišení je nutno použít na celkový průmysl definovaný jako sekce C až E NACE, HPS, jakož i úroveň sekce (jedno místo alfabetského kódu), subsekce (dvě místa alfabetského kódu) a oddílu (dvě místa číselného kódu) NACE. Informace o sekci E NACE nejsou pro proměnnou č. 122 požadovány. Proměnnou „dovozní ceny“ (č. 340) je navíc nutno předávat s rozlišením na eurozónu a na oblast mimo eurozónu. Toto rozlišení je nutno použít na celkový průmysl definovaný jako sekce C až E CPA, HPS, jakož i úroveň sekce (jedno místo alfabetského kódu), subsekce (dvě místa alfabetského kódu) a oddílu (dvě místa číselného kódu) CPA. Postupem podle článku 18 může Komise pro rozlišení na eurozónu a na oblast mimo eurozónu stanovit podmínky pro použití evropského programu výběrových šetření stanoveného v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci písm. d). Evropský program výběrových šetření může omezit rozsah proměnné „dovozní ceny“ na dovoz produktů ze zemí mimo eurozónu. Rozlišení na eurozónu a na oblast mimo eurozónu u proměnných č. 122, 132, 312 a 340 nemusí předávat členské státy, které nepřijaly euro jako svou měnu.
10. Členské státy, jejichž přidaná hodnota v sekcích C, D a E NACE v daném základním roce představuje méně než 1 % hodnoty celého Evropského společenství, musí uvést údaje pouze za celkový průmysl a HPS a na úrovni sekcí NACE nebo sekcí CPA.“

Lhůty pro předávání údajů

Písmeno g) („Lhůty pro předávání údajů“) se mění takto:

1. V odstavci 1 se některé proměnné mění nebo vkládají takto:

„Proměnná č.“	Lhůta
110	1 měsíc a 10 kalendářních dnů
(...)	(...)
210	2 měsíce
(...)	(...)
340	1 měsíc a 15 kalendářních dnů“.

2. Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pro údaje na úrovni skupin a tříd NACE nebo skupin a tříd CPA mohou být lhůty delší až o 15 kalendářních dnů.

Pro členské státy, jejichž přidaná hodnota v sekcích C, D a E NACE v daném základním roce představuje méně než 3 % hodnoty celého Evropského společenství, může být lhůta pro uvedení údajů za celkový průmysl a HPS a na úrovni sekcí a oddílů NACE nebo sekcí a oddílů CPA delší až o 15 kalendářních dnů.“

Pilotní studie

V písmenu h) („Pilotní studie“) se zrušují položky 2 a 3.

První sledované období

V písmenu i) („Sledované období“) se doplňují nové pododstavce, který znějí:

„První sledované období pro předávání rozlišení proměnných pro zahraniční trhy na eurozónu a oblast mimo eurozónu je nejpozději leden 2005.

První sledované období pro proměnnou č. 340 je nejpozději leden 2006 s podmínkou, že se použije základní rok ne pozdější než 2005.“

Přechodné období

V písmenu j) („Přechodné období“) se doplňují nové odstavce, který znějí:

- „3. Postupem podle článku 18 může být poskytnuto přechodné období končící dnem 11. srpna 2007 pro proměnnou č. 340 a pro rozlišení na eurozónu a oblast mimo eurozónu, týkající se proměnných č. 122, 132, 312 a 340.

4. Postupem podle článku 18 může být poskytnuto přechodné období končící dnem 11. srpna 2007 pro změnu lhůt pro předávání údajů o proměnné č. 110.
5. Postupem podle článku 18 může být poskytnuto přechodné období končící dnem 11. srpna 2006 pro změnu lhůt pro předávání údajů o proměnné č. 210.“

ČÁST B

Příloha B nařízení (ES) č. 1165/98 se mění takto:

Seznam proměnných

Písmeno c) („Seznam proměnných“) se mění takto:

1. Odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Pouze v případě, že proměnné pro stavební náklady (č. 320, 321 a 322) nejsou k dispozici, je lze aproximovat pomocí proměnné ‚výrobní ceny‘ (č. 310). Tento postup se povolí nejdříve 11. srpna 2010.“

2. Doplnjuje se nový odstavec, který zní:

„6. Členské státy provedou studie zavedené Komisí, která je stanoví po konzultaci s členskými státy. Studie se provedou s přihlédnutím k přínosům sběru údajů ve vztahu k nákladům na sběr a k zatížení podniků za účelem:

- a) vyhodnocení možnosti čtvrtletní proměnné ‚výrobní ceny‘ (č. 310) ve stavebnictví;
- b) stanovení vhodné metodiky pro sběr údajů a výpočet indexů.

Nejpozději dne 11. srpna 2006 navrhne Komise definici pro proměnnou ‚výrobní ceny‘.

Nejpozději dne 11. srpna 2007 předají členské státy Komisi zprávu o výsledcích studií.

Nejpozději dne 11. srpna 2008 rozhodne Komise postupem podle článku 18, zda s účinkem od základního roku 2010 uplatní čl. 17 písm. b), aby nahradila proměnnou ‚stavební náklady‘ proměnnou ‚výrobní ceny‘.“

Forma

Znění písmene d) („Forma“) se nahrazuje tímto:

- „1. Pokud jsou k dispozici, předávají se veškeré proměnné v neupravené formě.
2. Proměnné pro výrobu (č. 110, 115 a 116) a proměnnou ‚odpracované hodiny‘ (č. 220) je navíc nutno předávat ve formě upravené podle pracovních dnů. Pokud jiné proměnné podléhají účinku počtu pracovních dnů, mohou je

členské státy rovněž předávat ve formě upravené podle pracovních dnů. Seznam proměnných, které je nutno předávat ve formě upravené podle pracovních dnů, je možné změnit postupem podle článku 18.

3. Členské státy mohou navíc předávat proměnné očištěné o sezónní vlivy a mohou rovněž předávat proměnné ve formě vývojových časových řad. Komise (Eurostat) může vypracovávat proměnné očištěné o sezónní vlivy a ve formě vývojových časových řad jen v případě, že nejsou předány v těchto formách.
4. Proměnné č. 110, 115, 116, 320, 321 a 322 je nutné předávat ve formě indexu. Proměnné č. 411 a 412 se nutně předávat v absolutních hodnotách. Všechny ostatní proměnné je nutné předávat buď jako indexy, nebo v absolutních hodnotách.“

Sledované období

Znění písmene e) („Sledované období“) se nahrazuje tímto:

„Pro proměnné č. 110, 115 a 116 se použije měsíční sledované období. Pro všechny ostatní proměnné se v této příloze použije minimálně čtvrtletní sledované období.“

Členské státy, jejichž přidaná hodnota za sekci F NACE v daném základním roce je méně než 1 % hodnoty celého Evropského společenství, musí předávat proměnné č. 110, 115 a 116 pouze za čtvrtletní období.“

Úroveň podrobnosti členění

V písmenu f) („Úroveň podrobnosti členění“) se doplňuje nový odstavec, který zní:

- „6. Členské státy, jejichž přidaná hodnota za sekci F NACE v daném základním roce je méně než 1 % hodnoty celého Evropského společenství, musí předávat pouze proměnné za stavebnictví celkem (úroveň sekce NACE).“

Lhůty pro předávání údajů

V písmenu g) („Lhůty pro předávání údajů“) se proměnné 110, 115, 116 a 210 nahrazují tímto:

„Proměnná č.“	Lhůta
110	1 měsíc a 15 kalendářních dnů
115	1 měsíc a 15 kalendářních dnů
116	1 měsíc a 15 kalendářních dnů
(...)	(...)
210	2 měsíce“.

Pilotní studie

V písmenu h) („Pilotní studie“) se zrušují položky 1 a 3.

První sledované období

V písmenu i) („První sledované období“) se vkládá nová věta, která zní:

„První sledované období pro předávání proměnných č. 110, 115 a 116 s měsíčním sledovaným obdobím je nejpozději leden 2005.“

Přechodné období

V písmenu j) („Přechodné období“) se doplňují nové odstavce, které znějí:

- „3. Postupem podle článku 18 může být poskytnuto přechodné období končící nejpozději dnem 11. srpna 2007 pro změnu sledovaného období pro proměnné č. 110, 115 a 116.
4. Postupem podle článku 18 může být poskytnuto přechodné období končící nejpozději dnem 11. srpna 2007 pro změnu lhůt pro předávání proměnných č. 110, 115, 116 a 210.“

ČÁST C

Příloha C nařízení (ES) č. 1165/98 se mění takto:

Seznam proměnných

V písmenu c) („Seznam proměnných“) se doplňuje nový odstavec, který zní:

- „4. Členské státy provedou studie zavedené Komisí, která je stanoví po konzultaci s členskými státy. Studie se provedou s přihlédnutím k přínosům sběru údajů ve vztahu k nákladům na sběr a zatížení podniků za účelem:
 - a) vyhodnocení možnosti předávání čtvrtletní proměnné ‚odpracované hodiny‘ (č. 220) v sektoru maloobchodu a oprav;
 - b) vyhodnocení možnosti předávání čtvrtletní proměnné ‚hrubé mzdy a platy‘ (č. 230) v sektoru maloobchodu a oprav;
 - c) stanovení vhodné metodiky pro sběr údajů a výpočet indexů.

Nejpozději dne 11. srpna 2007 předají členské státy Komisi zprávu o výsledcích studií.

Postupem podle článku 18 Komise do 11. srpna 2008 rozhodne, zda s účinkem od základního roku 2010 uplatní čl. 17 písm. b), aby zahrнула proměnnou ‚odpracované hodiny‘ (č. 220) a proměnnou ‚hrubé mzdy a platy‘ (č. 230).“

Forma

V písmenu d) („Forma“) se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

- „1. Pokud jsou k dispozici, předávají se veškeré proměnné v neupravené formě.
2. Proměnné ‚obrat‘ (č. 120) a ‚objem tržeb‘ (č. 123) je navíc nutno předávat ve formě upravené podle pracovních dnů. Pokud jiné proměnné podléhají účinku počtu pracovních dnů, mohou je členské státy rovněž předávat ve formě upravené podle pracovních dnů. Seznam proměnných, které je nutno předávat ve formě upravené podle pracovních dnů, je možné změnit postupem podle článku 18.“

Úroveň podrobnosti členění

Písmeno f) („Úroveň podrobnosti členění“) se mění takto:

1. Odstavec 1 se nahrazuje tímto:
 - „1. Proměnné ‚obrat‘ (č. 120) a ‚deflátor tržeb/objem tržeb‘ (č. 330/123) se předávají podle úrovně podrobnosti členění uvedené v odstavcích 2, 3 a 4. Proměnná ‚počet pracujících osob‘ (č. 210) se předává podle úrovně podrobnosti členění uvedené v odstavci 4.“
2. Doplnuje se nový odstavec, který zní:
 - „5. Členské státy, jejichž obrat v oddílu 52 NACE v daném základním roce je méně než 1 % hodnoty celého Evropského společenství, musí předávat proměnnou ‚obrat‘ (č. 120) a proměnné ‚deflátor tržeb/objem tržeb‘ (č. 330/123) pouze podle úrovně podrobnosti definované v odstavcích 3 a 4.“

Lhůty pro předávání údajů

Znění písmene g) („Lhůty pro předávání údajů“) se nahrazuje tímto:

- „1. Proměnné ‚obrat‘ (č. 120) a ‚deflátor tržeb/objem tržeb‘ (č. 330/123) se předávají během dvou měsíců na úrovni podrobnosti členění uvedené v odst. 2 písm. f) této přílohy. Pro členské státy, jejichž celkový obrat v oddíle 52 v daném základním roce tvoří méně než 3 % hodnoty celého Evropského společenství, mohou být lhůty delší až o 15 dnů.
2. Proměnné ‚obrat‘ (č. 120) a ‚deflátor tržeb/objem tržeb‘ (č. 330/123) se předávají během jednoho měsíce na úrovni podrobnosti členění uvedené v odst. 3 a 4 písm. f) této přílohy. U proměnných č. 120 a č. 330/123 ‚obrat‘ a ‚deflátor tržeb/objem tržeb‘ se členské státy mohou účastnit v souladu s odpovídající alokací v evropském programu výběrových šetření podle čl. 4 odst. 2 prvního pododstavce písm. d). Podmínky alokace se stanoví postupem podle článku 18.
3. Proměnná ‚počet pracujících osob‘ se předává během dvou měsíců po skončení sledovaného období. Pro členské státy, jejichž celkový obrat v oddíle 52 v daném základním roce tvoří méně než 3 % hodnoty celého Evropského společenství, mohou být lhůty delší až o 15 dnů.“

Pilotní studie

V písmenu h) („Pilotní studie“) se zrušují položky 2 a 4.

Přechodné období

V písmenu j) („Přechodné období“) se doplňuje nový odstavec, který zní:

- „4. Postupem podle článku 18 může být pro změnu lhůt pro předávání údajů o proměnné č. 210 poskytnuto přechodné období končící nejpozději dnem 11. srpna 2006.“

ČÁST D

Příloha D nařízení (ES) č. 1165/98 se mění takto:

Seznam proměnných

Písmeno c) („Seznam proměnných“) se mění takto:

1. V odstavci 1 se doplňuje nová proměnná, která zní:

„Proměnná č.“	Název
310	Výrobní ceny“.

2. Doplnují se nové odstavce, které znějí:

- „3. Proměnná ‚výrobní ceny‘ (č. 310) se týká služeb poskytnutých zákazníkům, kterými jsou podniky nebo osoby zastupující podniky.
4. Členské státy provedou studie zavedené Komisí, která je stanoví po konzultaci s členskými státy. Studie se provedou s přihlédnutím k přínosům sběru údajů ve vztahu k nákladům na sběr a zatížení podniků za účelem:
- a) vyhodnocení možnosti předávání čtvrtletní proměnné ‚odpracované hodiny‘ (č. 220) v jiných službách;
 - b) vyhodnocení možnosti předávání čtvrtletní proměnné ‚hrubé mzdy a platy‘ (č. 230) v ostatních službách;
 - c) stanovení vhodné metodiky pro sběr údajů a výpočet indexů;

- d) stanovení vhodné úrovně podrobnosti. Údaje se rozčlení podle ekonomických činností definovaných v sekcích NACE a na podrobnější úrovni členění, avšak nejvýše do úrovně oddílů NACE (dvou míst číselného kódu) nebo seskupení oddílů.

Členské státy předají Komisi zprávu o výsledcích studií nejpozději dne 11. srpna 2007.

Postupem podle článku 18 rozhodne Komise do 11. srpna 2008, zda s účinkem od základního roku 2010 uplatní čl. 17 písm. b), aby zahrnula proměnné ‚odpracované hodiny‘ (č. 220) a ‚hrubé mzdy a platy‘ (č. 230).“

Forma

Písmeno c) („Forma“) se mění takto:

1. Odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

- „1. Pokud jsou k dispozici, předávají se veškeré proměnné v neupravené formě.
2. Proměnná ‚obrat‘ (č. 120) se navíc předává ve formě upravené podle pracovních dnů. Pokud jiné proměnné podléhají účinku počtu pracovních dnů, mohou je členské státy rovněž předávat ve formě upravené podle pracovních dnů. Seznam proměnných, které je nutno předávat ve formě upravené podle pracovních dnů, je možné změnit postupem podle článku 18.“

2. Odstavec 4 se nahrazuje tímto:

- „4. Proměnná ‚výrobní ceny‘ (č. 310) se předává ve formě indexu. Všechny ostatní proměnné je nutné předávat buď jako indexy, nebo v absolutních hodnotách.“

Sledované období

V písmenu e) („Sledované období“) se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Členské státy provedou studie zavedené Komisí, která je stanoví po konzultaci s členskými státy. Tyto studie se provedou s přihlédnutím k přínosům zkráceného sledovaného období ve vztahu k nákladům na sběr a zatížení podniků za účelem vyhodnocení možnosti zkrácení čtvrtletního sledovaného období pro proměnnou ‚obrat‘ (č. 120) na měsíční sledované období.

Nejpozději dne 11. srpna 2007 předají členské státy Komisi zprávu o výsledcích studií.

Postupem podle článku 18 rozhodne Komise do 11. srpna 2008, zda uplatní čl. 17 písm. d) v souvislosti s úpravou četnosti vypracovávání proměnné ‚obrat‘.“

Úroveň podrobnosti členění

Písmeno f) („Úroveň podrobnosti členění“) se mění takto:

1. Odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

- „3. Členské státy, jejichž obrat v oddílech 50, 51, 64 a 74 NACE v daném základním roce je méně než 4 % hodnoty celého Evropského společenství, musí u těchto oddílů NACE předávat proměnnou ‚obrat‘ pouze na úrovni dvou míst číselného kódu.
4. Členské státy, jejichž celková přidaná hodnota v sekci I v daném základním roce je méně než 4 % hodnoty celého Evropského společenství, musí předávat proměnnou ‚počet pracujících osob‘ (č. 210) pro sekci I NACE pouze na úrovni sekce.“

2. Doplnují se nové odstavce, které znějí:

- „5. Proměnnou ‚výrobní ceny‘ (č. 310) je nutno předávat podle těchto činností a seskupení NACE:

60.24, 63.11, 63.12, 64.11 a 64.12 na úrovni čtyř míst číselného kódu;

61.1, 62.1 a 64.2 na úrovni tří míst číselného kódu;

72.1 až 72.6 na úrovni tří míst číselného kódu;

součet 74.11 až 74.14;

součet 74.2 a 74.3;

74.4 až 74.7 na úrovni tří míst číselného kódu;

kód NACE 74.4 je možné uvádět přibližně jako hodnotu reklamních služeb.

Kód NACE 74.5 obsahuje celkové náklady na najaté pracovníky a na zaměstnaný personál.

6. Postupem podle článku 18 je možné měnit do 11. srpna 2008 seznam činností a seskupení.

7. Členské státy, jejichž obrat v uvedených oddílech NACE v daném základním roce je méně než 4 % hodnoty celého Evropského společenství, musí v oddíle 72 předávat proměnnou ‚výrobní ceny‘ (č. 310) pouze na úrovni dvou míst číselného kódu.“

Lhůty pro předávání údajů

Znění písmene g) („Lhůty pro předávání údajů“) se nahrazuje tímto:

„Proměnné se předávají v těchto lhůtách po skončení sledovaného období:

Proměnná č.	Lhůta
120	2 měsíce
210	2 měsíce
310	3 měsíce“.

První sledované období

V písmenu i) („První sledované období“) se doplňují nové věty, které znějí:

„První sledované období pro předávání proměnné ‚výrobní ceny‘ (č. 310) je nejpozději první čtvrtletí roku 2006. Postupem podle článku 18 je možné pro první sledované období poskytnout prodloužení o jeden rok s podmínkou, že se použije základní rok ne pozdější než 2006.“

Přechodné období

V písmenu j) („Přechodné období“) se vkládají nové odstavce, které znějí:

„Postupem podle článku 18 může být poskytnuto pro proměnnou č. 310 přechodné období končící nejpozději dnem 11. srpna 2008. Postupem podle článku 18 může být poskytnuto dodatečné přechodné období jednoho roku pro zavádění proměnné č. 310 pro oddíly 63 a 74 NACE. Členským státům, jejichž obrat za činnosti NACE uvedené v písmenu a) ‚Oblast působnosti‘ je v daném základním roce méně než 1 % hodnoty celého Evropského společenství, je možné postupem podle článku 18 poskytnout vedle uvedených přechodných období dodatečné přechodné období jednoho roku.

Postupem podle článku 18 může být poskytnuto přechodné období končící nejpozději dnem 11. srpna 2006 pro změnu lhůt pro předávání údajů o proměnných č. 120 a 210.“

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1159/2005

ze dne 6. července 2005,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2236/95, kterým se stanoví obecná pravidla pro poskytování finanční pomoci Společenství v oblasti transevropských sítí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 156 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(2) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1336/97/ES ze dne 17. června 1997, kterým se stanoví řada hlavních směrů pro transevropské telekomunikační sítě ⁽⁴⁾, určuje projekty společného zájmu. Zkušenosti s prováděním tohoto rozhodnutí ukázaly, že méně než jeden projekt z dvaceti má za následek zavedení služby, u zbývajících se jedná o studie týkající se zavedení. V důsledku toho je přímý vliv pomoci poskytované transevropským telekomunikačním sítím omezen.

(3) Náklady na zavedení transevropské služby založené na elektronických komunikačních sítích jsou podstatně vyšší než náklady na srovnatelnou službu v jednom členském státě z důvodu jazykových, kulturních, právních a administrativních překážek.

(4) Zjistilo se, že náklady na přípravnou studii pro službu v odvětví telekomunikací představují velký podíl celkové investice potřebné pro zavedení služby, a v důsledku toho je maximální příspěvek, přípustný podle nařízení (ES) č. 2236/95, použit na tyto studie bez nároku na poskytnutí pomoci na zavedení služeb. V důsledku toho má poskytování pomoci podle uvedeného nařízení zanedbatelný přímý vliv na stimulaci zavádění služeb.

(1) Nařízení (ES) č. 2236/95 ⁽³⁾ stanoví mimo jiné spolufinancování studií týkajících se projektů společného zájmu ve výši, která běžně nesmí překročit 50 % z celkových nákladů, ale maximální příspěvek na projekty v oblasti telekomunikací nesmí překročit 10 % z celkových investičních nákladů.

(5) Pomoc Společenství by měla být poskytována přednostně projektům, které jsou zaměřené na stimulaci zavedení služeb, a přispívají tak nejvíce k rozvoji informační společnosti. Je proto nezbytné zvýšit maximální příspěvek úměrně skutečným nákladům vyplývajícím z transevropské povahy služby. Zvýšení příspěvku Společenství by se však mělo týkat pouze služeb ve veřejném zájmu, které musí překonávat jazykové, kulturní, právní a administrativní překážky,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 234, 30.9.2003, s. 23.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 18. listopadu 2003 (Úř. věst. C 87 E, 7.4.2004, s. 22), rozhodnutí Rady ze dne 6. června 2005.

⁽³⁾ Úř. věst. L 228, 23.9.1995, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 807/2004 (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 46).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 183, 11.7.1997, s. 12. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí č. 1376/2002/ES (Úř. věst. L 200, 30.7.2002, s. 1).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 2236/95 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V případě projektů společného zájmu určených v příloze I rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1336/97/ES ze dne 17. června 1997, kterým se stanoví řada hlavních směrů pro transevropské telekomunikační sítě (*), může celková výše pomoci Společenství poskytované podle

tohoto nařízení dosáhnout 30 % z celkových investičních nákladů.

(*) Úř. věst. L 183, 11.7.1997, s. 12. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí č. 1376/2002/ES (Úř. věst. L 200, 30.7.2002, s. 1).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 6. července 2005.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda
J. STRAW

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1160/2005

ze dne 6. července 2005,

kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, pokud jde o přístup služeb členských států příslušných pro vydávání osvědčení o registraci vozidel do Schengenského informačního systému

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 71 odst. 1 písm. d) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 9 směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel ⁽³⁾ stanoví, že členské státy si jsou při provádění uvedené směrnice vzájemně nápomocny a mohou si vyměňovat informace na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni, aby zejména před každou registrací vozidla v případě potřeby mohly zkontrolovat právní postavení vozidla v členském státě, ve kterém bylo předtím registrováno. Tato kontrola může zahrnovat zejména použití elektronické sítě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 110, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 1. dubna 2004 (Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 794), společný postoj Rady ze dne 22. prosince 2004 (Úř. věst. C 111 E, 11.5.2005, s. 19) a postoj Evropského parlamentu ze dne 28. dubna 2005 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 2. června 2005.

⁽³⁾ Úř. věst. L 138, 1.6.1999, s. 57. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2003/127/ES (Úř. věst. L 10, 16.1.2004, s. 29).

(2) Schengenský informační systém (dále též jen „SIS“), zřízený podle hlavy IV Úmluvy z roku 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích ⁽⁴⁾ (dále jen „Schengenská úmluva z roku 1990“) a začleněný do rámce Evropské unie protokolem připojeným ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, tvoří elektronickou síť mezi členskými státy a kromě jiného obsahuje údaje o odcizených, neoprávněně užívaných nebo pohřešovaných motorových vozidlech s obsahem válců větším než 50 cm³. Podle článku 100 Schengenské úmluvy z roku 1990 jsou do SIS zařazovány údaje o takových motorových vozidlech hledaných za účelem zabavení nebo za účelem zajištění důkazů v trestním řízení.

(3) Rozhodnutí Rady 2004/919/ES ze dne 22. prosince 2004 o boji s trestnou činností s přeshraničním dopadem týkající se vozidel ⁽⁵⁾ zahrnuje používání SIS jako nedílné součásti strategie vynucování práva u tohoto typu trestné činnosti.

(4) Podle čl. 101 odst. 1 Schengenské úmluvy z roku 1990 jsou přístup k údajům uloženým v SIS a právo tyto údaje přímo vyhledávat vyhrazeny výlučně orgánům příslušným pro provádění kontrol na hranicích a jiných policejních a celních kontrol ve vnitrozemí, jakož i jejich koordinaci.

(5) Podle čl. 102 odst. 4 Schengenské úmluvy z roku 1990 nelze údaje v zásadě využívat k administrativním účelům.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19. Úmluva naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 871/2004 (Úř. věst. L 162, 30.4.2004, s. 29).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 389, 30.12.2004, s. 28.

- (6) Služby příslušné v členských státech pro vydávání osvědčení o registraci vozidel a jasně stanovené pro tento účel by měly mít přístup k údajům uloženým v SIS týkajícím se motorových vozidel s obsahem válců větším než 50 cm³, přířevů a karavanů s pohotovostní hmotností vyšší než 750 kg, osvědčení o registraci vozidel a státních poznávacích značek, které jsou odcizené, neoprávněně užívané, pohřešované nebo neplatné, aby měly možnost zkontrolovat, zda vozidla přihlášená k registraci nepatří mezi odcizená, neoprávněně užívaná nebo pohřešovaná. K tomuto účelu je nezbytné přijmout pravidla, na základě kterých se těmto službám poskytne přístup k těmto údajům a umožní se jim jejich využívání k administrativním účelům řádného vydávání osvědčení o registraci vozidel.
- (7) Členské státy by měly přijmout nezbytná opatření, aby se v případě pozitivního nálezu postupovalo podle čl. 100 odst. 2 Schengenské úmluvy z roku 1990.
- (8) Doporučení Evropského parlamentu Radě ze dne 20. listopadu 2003 o druhé generaci Schengenského informačního systému (SIS II) nastiňuje řadu vážných otázek a důležitých úvah v souvislosti s vývojem SIS, zejména pokud se jedná o přístup soukromých subjektů, například služeb zajišťujících registraci vozidel, do SIS.
- (9) Nejsou-li služby, které jsou v členských státech příslušné pro vydávání osvědčení o registraci vozidel, státními službami, měl by být přístup do SIS poskytován nepřímo prostřednictvím jednoho z orgánů uvedených v čl. 101 odst. 1 Schengenské úmluvy z roku 1990, odpovědných za dodržování opatření přijatých členskými státy na základě článku 118 uvedené úmluvy.
- (10) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾ a zvláštní pravidla o ochraně údajů v ustanoveních Schengenské úmluvy z roku 1990, která doplňují nebo vysvětlují zásady stanovené v uvedené směrnici, se vztahují na zpracování osobních údajů službami příslušnými v členských státech pro vydávání osvědčení o registraci vozidel.
- (11) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž poskytnutí přístupu do SIS službám příslušným v členských státech pro vydávání osvědčení o registraci vozidel, aby byla usnadněna jejich úloha podle směrnice 1999/37/ES, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států vzhledem k povaze SIS jako společného informačního systému, a proto jej může být dosaženo pouze na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (12) Členské státy by měly mít dostatek času na přijetí praktických opatření nezbytných pro uplatňování tohoto nařízení.
- (13) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě G rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽²⁾.
- (14) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě G rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady 2004/860/ES ze dne 25. října 2004⁽³⁾ o podpisu uvedené dohody jménem Evropského společenství a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení.
- (15) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (16) Toto nařízení je aktem navazujícím na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisejícím ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 78.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V hlavě IV Schengenské úmluvy z roku 1990 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 102A

1. Odchylně od čl. 92 odst. 1, čl. 100 odst. 1, čl. 101 odst. 1 a 2 a čl. 102 odst. 1, 4 a 5 mají služby členských států, které jsou podle směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel (*) příslušné pro vydávání osvědčení o registraci vozidel, právo na přístup k těmto údajům uloženým v Schengenském informačním systému pouze za účelem kontroly, zda vozidla přihlášená k registraci nepatří mezi odcizená, neoprávněně užívaná nebo pohřešovaná:

- a) údaje o odcizených, neoprávněně užívaných nebo pohřešovaných vozidlech s motorem o obsahu válců přesahujícím 50 cm³;
- b) údaje o odcizených, neoprávněně užívaných nebo pohřešovaných přívěsech a karavanech s pohotovostní hmotností nad 750 kg;
- c) údaje o odcizených, neoprávněně užívaných, pohřešovaných nebo neplatných osvědčeních o registraci vozidel a státních poznávacích značkách.

S výhradou odstavce 2 se přístup těchto služeb k těmto údajům řídí vnitrostátním právem jednotlivých členských států.

2. Služby uvedené v odstavci 1, které jsou státními službami, jsou oprávněny přímo vyhledávat v údajích uložených v Schengenském informačním systému a uvedených v témže odstavci.

Služby uvedené v odstavci 1, které nejsou státními službami, mají přístup k údajům uloženým v Schengenském informačním systému a uvedeným v témže odstavci pouze prostřednictvím jednoho z orgánů uvedených v čl. 101 odst. 1. Tento orgán je oprávněn vyhledávat údaje přímo a předávat je těmto službám. Příslušné členské státy zajistí, aby tyto služby a jejich zaměstnanci měli povinnost dodržovat veškerá omezení týkající se přípustného používání údajů, jež jim orgán postoupil.

3. Ustanovení čl. 100 odst. 2 se nevztahuje na vyhledávání podle tohoto článku. Předávání informací získaných vyhledáváním v Schengenském informačním systému, jež vedou k podezření na spáchání trestného činu, policejním a soudním orgánům službami uvedenými v odstavci 1, se řídí vnitrostátním právem.

4. Rada poté, co požádá o stanovisko společný kontrolní úřad zřízený podle článku 115 o pravidlech na ochranu údajů, každoročně předloží Evropskému parlamentu zprávu o uplatňování tohoto článku. Tato zpráva zahrnuje informace a statistické údaje týkající se využívání ustanovení tohoto článku a výsledků jejich uplatňování a uvádí, jak byla uplatněna pravidla na ochranu údajů.”

(*) Úř. věst. L 138, 1.6.1999, s. 57. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2003/127/ES (Úř. věst. L 10, 16.1.2004, s. 29).

Článek 2

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Použije se ode dne 11. ledna 2006.

3. Pro ty členské státy, v nichž ustanovení schengenského *acquis* týkající se SIS dosud nejsou použitelná, se toto nařízení použije do šesti měsíců ode dne, kdy pro ně tato ustanovení nabudou účinku, jak je uvedeno v rozhodnutí Rady přijatém pro tento účel podle platných postupů.

4. Obsah tohoto nařízení se stává pro Norsko závazným 270 dnů po dni vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Bez ohledu na požadavky na oznámení stanovené v čl. 8 odst. 2 písm. c) Schengenské dohody o přidružení s Norskem a Islandem ⁽¹⁾ oznámí Norsko do dne uvedeného v odstavci 4 Radě a Komisi, že byly splněny ústavní požadavky pro to, aby bylo vázáno obsahem tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 6. července 2005.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda
J. STRAW

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1161/2005**ze dne 6. července 2005****o sestavování čtvrtletních nefinančních účtů podle institucionálních sektorů**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 285 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Akční plán pro statistické požadavky hospodářské a měnové unie, potvrzený Radou ve složení pro hospodářské a finanční záležitosti v září roku 2000, uvádí, že existuje naléhavá potřeba omezeného souboru čtvrtletních účtů podle sektorů a že by tyto účty měly být k dispozici do 90 dnů od skončení daného čtvrtletí.

(2) Společná zpráva Rady ve složení pro hospodářské a finanční záležitosti a Komise pro Evropskou radu o statistice a ukazatelích eurozóny, přijatá Radou ve složení pro hospodářské a finanční záležitosti dne 18. února 2003, zdůrazňuje, že by hlavní prioritní činnosti v několika oblastech, včetně čtvrtletních národních účtů podle institucionálních sektorů, měly být plně uskutečněny do roku 2005.

(3) Analýza cyklických pohybů hospodářství Evropské unie a provádění měnové politiky v rámci hospodářské a měnové unie vyžadují makroekonomické statistické

údaje o hospodářském chování a vzájemných vztazích mezi jednotlivými institucionálními sektory, jež nelze určit z údajů sestavených na úrovni hospodářství jako celku. Proto je zapotřebí předkládat čtvrtletní účty podle institucionálních sektorů pro Evropskou unii jako celek a pro eurozónu.

(4) Předkládání těchto účtů je součástí celkového cíle vytvořit soustavu ročních a čtvrtletních účtů pro Evropskou unii a pro eurozónu. Tato soustava zahrnuje hlavní makroekonomické souhrnné ukazatele a finanční i nefinanční účty podle institucionálních sektorů. Cílem je dosažení shody u všech těchto účtů a s ohledem na účty zbytku světa shody mezi platební bilancí a údaji národních účtů.

(5) Sestavování evropských účtů podle institucionálních sektorů v souladu se zásadami Evropského systému národních a regionálních účtů ve Společenství, jak je stanoven v nařízení Rady (ES) č. 2223/96 ⁽³⁾, vyžaduje, aby členské státy předávaly čtvrtletní národní účty podle institucionálních sektorů. Evropské účty však musí odrážet hospodářství evropského prostoru jako celku a mohou se lišit od prostého souhrnu účtů členských států. Cílem je zejména zohlednit operace orgánů a institucí Evropské unie na účtech předmětné oblasti (Evropské unie, popřípadě eurozóny).

(6) Sestavování specifických statistických údajů Společenství se řídí pravidly stanovenými v nařízení Rady (ES) č. 322/97 ze dne 17. února 1997 o statistice Společenství ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 42, 18.2.2004, s. 23.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 30. března 2004 (Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 141), společný postoj Rady ze dne 8. března 2005 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Evropského parlamentu ze dne 26. května 2005 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 310, 30.11.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1267/2003 (Úř. věst. L 180, 18.7.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 52, 22.2.1997, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (7) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž sestavování čtvrtletních nefinančních účtů podle institucionálních sektorů pro Evropskou unii a pro eurozónu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto, z důvodu rozsahu a účinků, je může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle. Zejména by po členských státech, pokud přispívají k evropským součtům pouze zanedbatelně, nemělo být požadováno, aby hlásily své údaje ve všech podrobnostech.
- (8) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (9) Proběhly konzultace s Výborem pro statistické programy, zřízeným rozhodnutím Rady 89/382/EHS, Euratom ⁽²⁾, a s Výborem pro měnovou a finanční statistiku a statistiku platební bilance, zřízeným rozhodnutím Rady 91/115/EHS ⁽³⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Účel

Toto nařízení stanoví společný rámec pro příspěvky členských států k sestavování čtvrtletních evropských nefinančních účtů podle institucionálních sektorů.

Článek 2

Předávání čtvrtletních nefinančních účtů podle institucionálních sektorů

1. Členské státy předávají Komisi čtvrtletní nefinanční účty podle institucionálních sektorů, jak je uvedeno v příloze, zpočátku kromě položek P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 a B.4G.

2. Časový plán pro předávání každé z položek P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 a B.4G a případné rozhodnutí požadovat rozpis operací uvedených v příloze podle odpovídajícího sektoru budou přijaty postupem podle čl. 8 odst. 2. Toto rozhodnutí bude přijato až poté, co Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení v souladu s článkem 9.

3. Čtvrtletní údaje uvedené v odstavci 1 se předávají Komisi nejpozději 90 kalendářních dnů od skončení čtvrtletí, ke kterému se vztahují. Během přechodného období tří let od vstupu tohoto nařízení v platnost jsou čtvrtletní údaje uvedené v odstavci 1 poskytovány Komisi nejpozději 95 kalendářních dnů od skončení čtvrtletí, ke kterému se vztahují. Současně se předávají veškeré revize údajů za předchozí čtvrtletí.

4. Doba předání uvedená v odstavci 3 může být upravena nejvýše o pět dnů postupem podle čl. 8 odst. 2.

5. První předání čtvrtletních údajů se týká údajů za třetí čtvrtletí roku 2005. Členské státy tyto údaje poskytnou nejpozději 3. ledna 2006. Toto první předání zahrnuje zpětné údaje za období od prvního čtvrtletí roku 1999.

Článek 3

Oznamovací povinnosti

1. Všechny členské státy předávají údaje popsané v příloze, pokud jde o sektor zbytku světa (S.2) a sektor vládních institucí (S.13). Členský stát, jehož hrubý domácí produkt v běžných cenách zpravidla představuje více než 1 % daného souhrnu Společenství, předá údaje popsané v příloze pro všechny institucionální sektory.

2. Komise určí procento celkového hrubého domácího produktu Společenství v běžných cenách, jež zpravidla představuje hrubý domácí produkt členského státu, jak je uvedeno v odstavci 1, na základě aritmetického průměru ročních údajů za poslední tři roky předaných členskými státy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽³⁾ Úř. věst. L 59, 6.3.1991, s. 19.

3. Podíl (1 %) souhrnu Společenství uvedený v odstavci 1 může být upraven postupem podle čl. 8 odst. 2.

4. Komise může přijmout odchylky od tohoto nařízení, pokud vnitrostátní statistické soustavy vyžadují rozsáhlé úpravy. Tyto odchylky nesmějí trvat déle než tři roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost nebo ode dne vstupu v platnost prováděcích opatření přijatých postupem podle čl. 8 odst. 2.

Článek 4

Definice a normy

Normy, definice, klasifikace a účetní pravidla pro údaje předávané pro účely tohoto nařízení stanoví nařízení (ES) č. 2223/96 (dále jen „nařízení o ESA“).

Článek 5

Zdroje údajů a požadavky na shodu

1. Členské státy sestaví informace požadované podle tohoto nařízení s použitím všech zdrojů, které pokládají za významné, přičemž dají přednost přímým informacím, jako jsou správní zdroje nebo šetření týkající se podniků a domácností.

Pokud takové přímé informace nelze shromáždit, zejména pokud jde o zpětné údaje požadované podle čl. 2 odst. 5, mohou být předány nejlepší odhady.

2. Údaje předávané členskými státy pro účely tohoto nařízení musí být slučitelné se čtvrtletními nefinančními účty vládních institucí a se čtvrtletními hlavními souhrnnými údaji za celé hospodářství, předávanými Komisi v rámci programu předávání údajů obsaženého v nařízení o ESA.

3. Čtvrtletní údaje předávané členskými státy pro účely tohoto nařízení se strukturálně přizpůsobí odpovídajícím ročním údajům předávaným v rámci programu předávání údajů obsaženého v nařízení o ESA.

Článek 6

Normy kvality a zprávy

1. Členské státy přijmou veškerá potřebná opatření k zajištění postupného zlepšování kvality předávaných údajů za účelem splnění společných norem kvality, které budou vymezeny postupem podle čl. 8 odst. 2.

2. Členské státy poskytnou Komisi aktualizovaný popis použitých zdrojů, metod a statistických zpracování do jednoho roku od prvního předání údajů.

3. Členské státy uvědomí Komisi o významných metodických či jiných změnách, které by mohly ovlivnit předávané údaje, nejpozději do tří měsíců poté, co daná změna nabude účinku.

Článek 7

Prováděcí opatření

Prováděcí opatření budou stanovena postupem podle čl. 8 odst. 2. Tato opatření zahrnují

- a) určení časového plánu pro předávání položek P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 a B.4G podle čl. 2 odst. 2;
- b) požadavek, aby operace uvedené v příloze byly rozepsány podle odpovídajícího sektoru v souladu s čl. 2 odst. 2;
- c) úpravu časového plánu čtvrtletních předání podle čl. 2 odst. 4;
- d) uzpůsobení podílu (1 %) souhrnu Společenství za účelem určení povinnosti předávat údaje za všechny institucionální sektory podle čl. 3 odst. 3;
- e) vymezení norem kvality údajů v souladu s čl. 6 odst. 1.

Článek 8

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro statistické programy.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

*Článek 9***Zpráva o provádění**

Do pěti let od vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o jeho provádění.

Tato zpráva zejména

- a) poskytne informace o kvalitě zpracovaných statistik;

- b) vyhodnotí přínos sestavených statistik pro Společenství, členské státy a poskytovatele a uživatele statistických informací ve vztahu k nákladům na ně;
- c) určí oblasti možného zlepšení a změn, které jsou z hlediska získaných výsledků považované za nutné.

*Článek 10***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 6. července 2005.

Za Evropský parlament
předseda
J.BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda
J.STRAW

PŘÍLOHA

Předávání údajů

	Užití						Zdroje							
	S1	SIN	S11	S12	S13	S14_S15	S2	S1	SIN	S11	S12	S13	S14_S15	S2
	Hospodářství celkem	Hospodářství celkem nerozlišeno	Nefinanční podniky	Finanční instituce	Vládní instituce	Domácnosti a nezisk. instituce sloužící domácnostem	Zbytek světa	Hospodářství celkem	Hospodářství celkem nerozlišeno	Nefinanční podniky	Finanční instituce	Vládní instituce	Domácnosti a nezisk. instituce sloužící domácnostem	Zbytek světa
P.1	Produkce							X		X	X	X	X	
P.2	Mezispotřeba	X	X	X	X	X								
P.3	Výdaje na konečnou spotřebu	X			X	X								
P.31	Výdaje na individuální spotřebu	X			X	X								
P.32	Výdaje na kolektivní spotřebu	X			X									
P.5	Tvorba hrubého kapitálu	X	X	X	X	X								
P.51	Tvorba hrubého fixního kapitálu	X	X	X	X	X								
P.5N	Změna stavu zásob a čisté pořízení cenností	X	X	X	X	X								
P.6	Vývoz zboží a služeb						X							X
P.7	Dovoz zboží a služeb													
D.1	Náhrady zaměstnancům	X		X	X	X	X	X					X	X
D.2	Daně z výroby a z dovozu	X	X	X	X	X		X				X		X
D.21	Daně z produktů	X	X					X				X		X
D.29	Ostatní daně z výroby	X		X	X	X		X				X		X
D.3	Dotace	X			X		X	X	X	X	X		X	
D.31	Dotace na produkty	X			X		X	X	X					
D.39	Ostatní dotace na výrobu	X			X		X	X		X	X	X	X	
D.21-D.31	Daně minus dotace (na produkty)							X						

	Užití						Zdroje							
	S1	SIN	S11	S12	S13	S14_S15	S2	S1	SIN	S11	S12	S13	S14_S15	S2
	Hospodářství celkem	Hospodářství celkem nerozlišeno	Nefinanční podniky	Finanční instituce	Vládní instituce	Domácnosti a nezisk. instituce sloužící domácnostem	Zbytek světa	Hospodářství celkem	Hospodářství celkem nerozlišeno	Nefinanční podniky	Finanční instituce	Vládní instituce	Domácnosti a nezisk. instituce sloužící domácnostem	Zbytek světa
D.4	Důchod z vlastnictví		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
D.41	Úroky		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
D.4N	Důchod z vlastnictví jiný než úroky		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
D.42	Rozdělované důchody společností		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X
D.43	Reinvestované příjmy z přímých zahraničních investic		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X
D.44	Důchod z vlastnictví přisuzovaný pojištěncům		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X
D.45	Pachtovné		X	X	X			X		X	X	X	X	
D.5	Běžné daně z důchodů, jmění a jiné		X	X	X	X	X	X				X		X
D.6	Sociální příspěvky a dávky		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
D.61	Sociální příspěvky					X	X	X		X	X	X	X	X
D.62	Sociální dávky jiné než naturální sociální transfery		X	X	X	X	X	X					X	X
D.63	Naturální sociální transfery				X	X		X					X	
D.7	Ostatní běžné transfery		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
D.71	Čisté pojistné na neživotní pojištění		X	X	X	X	X	X			X	X		X
D.72	Náhrady z neživotního pojištění			X			X	X		X	X	X	X	X
D.7N	Ostatní běžné transfery, jinde neuvedené		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
D.8	Úprava o změny čistého podílu domácností na rezervách penzijních fondů		X	X	X	X	X	X					X	X
D.9	Kapitálové transfery		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
D.91	Kapitálové daně		X	X		X	X	X		X		X		
D.9N	Investiční dotace a ostatní kapitálové transfery		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
K.1	Spotřeba fixního kapitálu		X	X	X	X		X		X	X	X	X	
K.2	Čisté pořízení nevyráběných nefinančních aktiv		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	

	Vyrovnávací položky						
	S1 Hospodářství celkem	S1N Hospodářství celkem nerozlišeno	S11 Ne finanční podniky	S12 Finanční instituce	S13 Vládní instituce	S14_S15 Domácnosti a nezisk. instituce sloužící domácnostem	S2 Zbytek světa
B.1G Hrubá přidaná hodnota	X	X	X	X	X	X	
B.1N Čistá přidaná hodnota	X	X	X	X	X	X	
B.2G Provozní přebytek (hrubý)	X		X	X	X	X	
B.3G Smíšený důchod (hrubý)	X					X	
B.4G Podnikatelský důchod (hrubý)	X		X	X		X	
B.5G Saldo prvotních důchodů (hrubé)	X		X	X	X	X	
B.6G Disponibilní důchod (hrubý)	X		X	X	X	X	
B.7G Upravený disponibilní důchod (hrubý)	X				X	X	
B.8G Úspory (hrubé)	X		X	X	X	X	
B.9 Čisté půjčky/čisté výpůjčky	X		X	X	X	X	X
B.11 Saldo dovozu a vývozu zboží a služeb							X
B.12 Zahraniční saldo běžných transakcí							X

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/32/ES

ze dne 6. července 2005

**o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů a o změně
směrnic Rady 92/42/EHS a Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES a 2000/55/ES**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

určením hlavních zdrojů negativních dopadů na životní prostředí a zamezením přenášení znečištění, pokud toto zlepšení nepředstavuje nepřiměřené náklady.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozdíly mezi právními a správními předpisy přijatými členskými státy vzhledem k požadavkům na ekodesign energetických spotřebičů mohou vytvářet překážky obchodu a narušovat hospodářskou soutěž ve Společenství, a mohou mít tedy přímý dopad na vytvoření a fungování vnitřního trhu. Harmonizace vnitrostátních právních předpisů je jediným prostředkem, který zabrání vytváření takových překážek obchodu a nekalé hospodářské soutěži.

(2) Na energetické spotřebiče připadá velká část spotřeby přírodních zdrojů a energie ve Společenství. Mají rovněž řadu jiných významných dopadů na životní prostředí. U naprosté většiny kategorií výrobků, které jsou dostupné na trhu Společenství, je možné zaznamenat různou míru dopadu na životní prostředí, ačkoli mají podobnou funkci a výkon. V zájmu trvale udržitelného rozvoje by se mělo podporovat neustálé zlepšování celkového dopadu těchto výrobků na životní prostředí, zejména

(3) Ekodesign energetických spotřebičů je zásadním faktorem strategie Společenství pro integrovanou výrobovou politiku. Jako preventivní přístup, který má optimalizovat vliv výrobků na životní prostředí při současném zachování jejich funkčních vlastností, poskytuje skutečně nové příležitosti pro výrobce, spotřebitele i pro společnost jako celek.

(4) Zlepšení energetické účinnosti — přičemž jednou z dostupných možností je efektivnější konečná spotřeba elektrické energie — se považuje za významné přispění k dosažení cílů Společenství v oblasti emisí skleníkových plynů. Poptávka po elektrické energii je nejrychleji rostoucí kategorií konečné spotřeby energie a v příštích 20 až 30 letech se předpokládá její další růst, nebude-li uplatňována politika zabráňující tomuto směřování. Je možné významné snížení spotřeby energie, jak předpokládá Komise ve svém Evropském programu pro změnu klimatu. Změna klimatu je jednou z priorit šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí, stanoveného rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ⁽³⁾. Úspora energie je nákladově nejefektivnějším způsobem ke zvýšení bezpečnosti zásobování a snížení závislosti na dovozu. Proto je nutné přijmout podstatná opatření na straně poptávky a stanovit cíle.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 25.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2004 (Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004 s. 319), společný postoj Rady ze dne 29. listopadu 2004 (Úř. věst. C 38 E, 15.2.2005, s. 45) a postoj Evropského parlamentu ze dne 13. dubna 2005. Rozhodnutí Rady ze dne 23. května 2005.

⁽³⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (5) Je nutné učinit opatření během fáze designu energetických spotřebičů, jelikož se ukazuje, že znečištění způsobené během životního cyklu výrobku je určeno v této fázi a vzniká zde většina nákladů.
- (6) Je nutné stanovit soudržný rámec pro uplatňování ekodesignu Společenství na energetické spotřebiče, aby byl zajištěn volný pohyb výrobků, které těmto požadavkům vyhovují, a zlepšil se jejich celkový dopad na životní prostředí. Takové požadavky Společenství by měly respektovat zásady korektní hospodářské soutěže a mezinárodního obchodu.
- (7) Je nutné stanovit požadavky na ekodesign při zohlednění cílů a priorit Šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí, případně včetně příslušných cílů tématických strategií tohoto programu.
- (8) Záměrem této směrnice je dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí snížením potenciálního dopadu energetických spotřebičů na životní prostředí, což nakonec přinese prospěch spotřebitelům a jiným konečným uživatelům. Trvale udržitelný rozvoj také vyžaduje, aby byly řádně zváženy zdravotní, sociální a hospodářské důsledky plánovaných opatření. Zlepšení energetické účinnosti výrobků přispívá k bezpečnosti zásobování energií, což je základním předpokladem zdravé hospodářské činnosti a tím i trvale udržitelného rozvoje.
- (9) Členský stát, který považuje za nutné zachovat si vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů týkajících se ochrany životního prostředí nebo zavést nové předpisy opírající se o nové vědecké poznatky vztahující se k ochraně životního prostředí z důvodu zvláštního problému, který se objeví v tomto členském státě až po přijetí prováděcích opatření, to může učinit za podmínek stanovených v čl. 95 odst. 4, 5 a 6 Smlouvy, který vyžaduje předběžné oznámení Komisi a schválení Komisí.
- (10) Aby se maximalizoval přínos vylepšeného designu pro životní prostředí, může být nezbytné informovat spotřebitele o ekologickém provedení a vlastnostech energetických spotřebičů a poradit jim, jak výrobek používat způsobem, který je šetrný k životnímu prostředí.
- (11) Přístup stanovený v Zelené knize o integrované výrobové politice, který je významným inovativním prvkem Šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí, usiluje o snížení dopadu výrobků na životní prostředí během jejich celého životního cyklu. Zohledněním dopadu výrobku na životní prostředí během celého jeho životního cyklu již ve fázi designu může velmi usnadnit ochranu životního prostředí nákladově efektivním způsobem. Je nutná dostatečná flexibilita, aby bylo možno tento faktor začlenit do konstrukce výrobku při současném zohlednění technických, funkčních a hospodářských aspektů.
- (12) I když je žádoucí komplexní přístup k vlivu výrobků na životní prostředí, mělo by se až do přijetí pracovního plánu považovat za prioritní cíl v oblasti životního prostředí snížení emisí skleníkových plynů zvýšenou energetickou účinností.
- (13) Může být nezbytné a odůvodněné stanovit zvláštní kvantifikované požadavky na ekodesign pro některé výrobky nebo jejich environmentální aspekty, aby bylo zajištěno, že jejich dopad na životní prostředí bude minimální. S ohledem na naléhavou potřebu přispět k dodržení závazků v rámci Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a aniž je dotčen integrovaný přístup, který tato směrnice prosazuje, měla by se upřednostnit opatření s vysokým potenciálem ke snížení emisí skleníkových plynů s nízkými náklady. Taková opatření mohou rovněž přispět k trvale udržitelnému využívání zdrojů a představují významný příspěvek k desetiletému rámci programů pro trvale udržitelnou výrobu a spotřebu, který byl dohodnut na světové schůzce na nejvyšší úrovni o trvale udržitelném rozvoji v Johannesburgu v září 2002.
- (14) Energetická spotřeba energetických spotřebičů v pohotovostním režimu a ve vypnutém stavu by měla být obecně snížena na minimum nezbytné pro jejich řádné fungování.
- (15) Nejlepší výrobky nebo technologie, které jsou k dispozici na trhu, včetně mezinárodních trhů, by se měly brát jako referenční a úroveň požadavků na ekodesign by se měla stanovit na základě technických, hospodářských a ekologických analýz. Pružná metoda pro stanovení úrovně těchto požadavků usnadní rychlé zlepšení vlivu výrobků na životní prostředí. Při této analýze by měly být konzultovány dotčené strany a měly by na ní aktivně spolupracovat. Stanovení závazných opatření vyžaduje důkladné konzultace se stranami, jichž se týká. Během

těchto konzultací se může ukázat, že je nutné tato opatření zavádět postupně nebo že jsou nezbytná přechodná opatření. Stanovení prozatímních cílů zvyšuje předvídatelnost politiky, umožňuje přizpůsobit vývojový cyklus výrobku a usnadňuje dotčeným stranám dlouhodobé plánování.

- (16) Upřednostnit by se měly alternativní postupy jako samoregulace, kterou provádí výrobní odvětví, pokud lze cílů politiky dosáhnout pomocí těchto opatření pravděpodobně rychleji nebo méně nákladným způsobem než závaznými požadavky. Právní opatření mohou být nutná tam, kde tržní síly neusměrňují vývoj žádaným směrem nebo dostatečně rychle.
- (17) Samoregulace, včetně dobrovolných dohod nabízených ve formě jednostranných závazků výrobního odvětví, může vést k rychlému pokroku díky rychlému a nákladově efektivnímu provádění a umožňuje pružné a náležité přizpůsobení se technologickým možnostem a citlivosti trhu.
- (18) Pro hodnocení dobrovolných dohod nebo jiných samoregulačních opatření předložených jako alternativní možnost k prováděcím opatřením by měly být k dispozici informace alespoň o těchto otázkách: otevřená účast, přidaná hodnota, reprezentativnost, kvantifikované a představené cíle, účast občanské společnosti, dohled a předkládání zpráv, nákladová efektivita provádění samoregulační iniciativy, udržitelnost.
- (19) Kapitola 6 „sdělení Komise o environmentálních dohodách na úrovni Společenství v rámci akčního plánu pro zjednodušení a zlepšení regulačního prostředí“ může poskytnout užitečný návod při posuzování samoregulace výrobního odvětví v souvislosti s touto směrnicí.
- (20) Tato směrnice by měla podporovat také zavedení ekodesignu do malých a středních podniků a velmi malých podniků. Toto zavedení by mohlo být usnadněno širokou dostupností informací souvisejících s udržitelností jejich výrobků a přístupem k těmto informacím.
- (21) Energetické spotřebiče, které splňují požadavky na ekodesign stanovené v prováděcích opatřeních k této směrnici, by měly nést označení „CE“ a obsahovat související údaje, aby bylo možné jejich uvedení na vnitřní trh a jejich volný pohyb. Je nezbytné přísné vymáhání prováděcích opatření, aby byl snížen dopad regulovaných energetických spotřebičů na životní prostředí a zajištěna korektní hospodářská soutěž.
- (22) Při přípravě prováděcích opatření a svého pracovního plánu by měla Komise konzultovat zástupce členských států i dotčené strany, kterých se tato skupina výrobků týká, například výrobní odvětví, včetně malých a středních podniků, řemeslníky, odborové organizace, velkoobchodníky, maloobchodníky, dovozce, skupiny zabývající se ochranou životního prostředí a organizace spotřebitelů.
- (23) Při přípravě prováděcích opatření by Komise měla řádně zohlednit stávající vnitrostátní právní předpisy v oblasti životního prostředí, zejména předpisy týkající se jedovatých látek, které by měly být podle názorů členských států zachovány, aniž by se snížila stávající a oprávněná úroveň ochrany v členských státech.
- (24) Měly by se zohlednit moduly a pravidla určená k použití ve směrnicích technické harmonizace stanovených v rozhodnutí Rady 93/465/EHS ze dne 22. července 1993 o modulech pro různé fáze postupů posuzování shody a o pravidlech pro připojování a používání označení shody CE, které jsou určeny k použití ve směrnicích technické harmonizace ⁽¹⁾.
- (25) Orgány dohledu by si měly vyměňovat informace o opatřeních, která jsou plánována v oblasti působnosti této směrnice, s cílem zlepšit dohled nad trhem. Při této spolupráci by měly být co nejvíce využity elektronické komunikační prostředky a odpovídající programy Společenství. Měla by se usnadnit výměna informací o vlivu na životní prostředí během životního cyklu produktu a o dosažených úspěších designového řešení. Zásadním přínosem této směrnice je shromažďování a šíření poznatků získaných při snaze výrobců o ekodesign.
- (26) Příslušným subjektem je zpravidla veřejný nebo soukromý subjekt určený orgány veřejné moci, který poskytuje nezbytné záruky nestrannosti a dostupné odbornosti pro ověření výrobku z hlediska toho, jak vyhovuje použitelným prováděcím opatřením.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 23.

- (27) Vědomy si důležitosti toho, aby se předcházelo neshodě, měly by členské státy zajistit, aby byly k dispozici nezbytné prostředky pro účinný dohled nad trhem.
- (28) Ve vztahu k odbornému vzdělávání a informacím o ekodesignu pro malé a střední podniky může být účelné zvážit doprovodné činnosti.
- (29) Je v zájmu fungování vnitřního trhu, aby byly k dispozici normy, které jsou harmonizovány na úrovni Společenství. Jakmile je zveřejněn odkaz na takovou normu v *Úředním věstníku Evropské unie*, lze předpokládat, že při jejím dodržení budou splněny odpovídající požadavky stanovené v prováděcích opatřeních přijatých na základě této směrnice, ačkoli by měly být povoleny i jiné způsoby prokazování shody.
- (30) Jedním z hlavních úkolů harmonizovaných norem je pomoci výrobcům uplatňovat prováděcí opatření přijatá podle této směrnice. Uvedené normy by mohly být zásadní pro stanovení měřicích a zkušebních metod. V případě obecných požadavků na ekodesign by mohly harmonizované normy významně přispět výrobcům, aby se na ně orientovali při určování ekologického profilu svého výrobku v souladu s požadavky použitelného prováděcího opatření. Tyto normy by měly jednoznačně uvádět vztah mezi svými ustanoveními a stanovenými požadavky. Účelem harmonizovaných norem by nemělo být stanovení limitů pro environmentální aspekty.
- (31) Pro účely definic použitých v této směrnici je vhodné odkázat na odpovídající mezinárodní normy jako ISO 14040.
- (32) Tato směrnice je v souladu se některými zásadami k provedení nového přístupu stanoveného v usnesení Rady ze dne 7. května 1985 o novém přístupu k technické harmonizaci a normám⁽¹⁾ a odkazování na harmonizované evropské normy. V usnesení Rady ze dne 28. října 1999 o úloze normalizace v Evropě⁽²⁾ se doporučuje, aby Komise přezkoumala, zda by se zásada nového přístupu neměla rozšířit na oblasti, na něž se dosud nevztahuje, jako způsob zlepšení a zjednodušení právních předpisů, kdykoli je to možné.
- (33) Tato směrnice doplňuje stávající nástroje Společenství, jako jsou směrnice Rady 92/75/EHS ze dne 22. září 1992 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítech spotřebičů pro domácnost a v normalizovaných informacích o výrobku⁽³⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1980/2000 ze dne 17. července 2000 o revidovaném systému Společenství pro udělování ekoznačky⁽⁴⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2422/2001 ze dne 6. listopadu 2001 o programu Společenství na označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky⁽⁵⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních⁽⁶⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES ze dne 27. ledna 2003 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních⁽⁷⁾ a směrnice Rady 76/769/EHS ze dne 27. července 1976 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků⁽⁸⁾. Vzájemné působení této směrnice a stávajících nástrojů Společenství by mělo přispět ke zvýšení jejich dopadu a ke stanovení jednotných požadavků pro výrobce.
- (34) Jelikož směrnice Rady 92/42/EHS ze dne 21. května 1992 o požadavcích na účinnost nových teplovodních kotlů na kapalná nebo plynná paliva⁽⁹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES ze dne 3. září 1996 o požadavcích na energetickou účinnost elektrických chladniček, mrazniček a jejich kombinací, které jsou určeny pro domácnost⁽¹⁰⁾, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/55/ES ze dne 18. září 2000 o požadavcích na energetickou účinnost předřadníků k zářivkám⁽¹¹⁾ již obsahují ustanovení k revizi požadavků na energetickou účinnost, měly by být začleněny do tohoto rámce.
-
- ⁽¹⁾ Úř. věst. C 136, 4.6.1985, s. 1.
- ⁽²⁾ Úř. věst. C 141, 19.5.2000, s. 1.
- ⁽³⁾ Úř. věst. L 297, 13.10.1992, s. 16. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Úř. věst. L 237, 21.9.2000, s. 1.
- ⁽⁵⁾ Úř. věst. L 332, 15.12.2001, s. 1.
- ⁽⁶⁾ Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 24. Směrnice ve znění směrnice 2003/108/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 106).
- ⁽⁷⁾ Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 19.
- ⁽⁸⁾ Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 201. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/98/ES (Úř. věst. L 305, 1.10.2004, s. 63).
- ⁽⁹⁾ Úř. věst. L 167, 22.6.1992, s. 17. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES (Úř. věst. L 52, 21.2.2004, s. 50).
- ⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 236, 18.9.1996, s. 36.
- ⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 279, 1.11.2000, s. 33.

- (35) Směrnice 92/42/EHS stanoví, že k hodnocení energetické účinnosti kotlů by se měl používat systém hvězdiček. Jelikož členské státy i výrobní odvětví souhlasí s tím, že tento systém hodnocení nepřinesl očekávané výsledky, měla by se směrnice 92/42/EHS změnit, aby se otevřela cesta pro účinnější systémy.
- (36) Požadavky stanovené ve směrnici Rady 78/170/EHS ze dne 13. února 1978 o účinnosti zdrojů tepla pro vytápění a přípravu teplé užitkové vody v nových nebo stávajících neprůmyslových budovách a izolace rozvodu tepla a teplé užitkové vody v nových neprůmyslových budovách⁽¹⁾ byly nahrazeny ustanoveními směrnice 92/42/EHS, směrnice Rady 90/396/EHS ze dne 29. června 1990 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se spotřebičů plyných paliv⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov⁽³⁾. Směrnice 78/170/EHS by proto měla být zrušena.
- (37) Směrnice Rady 86/594/EHS ze dne 1. prosince 1986 o vzduchem přenášeném hluku vyzařovaném spotřebiči pro domácnost⁽⁴⁾ stanoví podmínky, za nichž mohou členské státy vyžadovat zveřejňování informací o hluku vyzařovaném těmito spotřebiči, a definuje postup ke stanovení úrovně hluku. Pro účely harmonizace by se měly emise hluku zahrnout do integrovaného hodnocení vlivu výrobku na životní prostředí. Jelikož tato směrnice stanoví uvedený integrovaný přístup, měla by být směrnice 86/594/EHS zrušena.
- (38) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽⁵⁾.
- (39) Členské státy by měly stanovit sankce, které budou uloženy v případě porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (40) Mělo by se pamatovat na to, že v odstavci 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁶⁾ se uvádí, že by Rada měla „podněcovat členské státy, aby pro vlastní účely a v zájmu Společenství vypracovaly tabulky, které budou pokud možno obsahovat srovnání mezi směrnicemi a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejňovaly“.
- (41) Jelikož cíle navrhovaného opatření, totiž zajištění fungování vnitřního trhu stanovením přiměřených ekologických požadavků pro výrobky, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodu jeho rozsahu a účinků, jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (42) Výbor regionů byl konzultován, avšak nevydal stanovisko,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví rámec pro určení požadavků Společenství na ekodesign energetických spotřebičů s cílem zajistit volný pohyb těchto výrobků na vnitřním trhu.
2. Tato směrnice se týká stanovení požadavků, jež musí splnit energetické spotřebiče, na něž se vztahují prováděcí opatření, aby mohly být uvedeny na trh nebo do provozu. Přispívá k trvale udržitelnému rozvoji zvýšením energetické účinnosti a úrovně ochrany životního prostředí, přičemž současně zvyšuje bezpečnost zásobování elektrickou energií.
3. Tato směrnice se nevztahuje na dopravní prostředky určené k přepravě osob nebo zboží.
4. Touto směrnicí a prováděcími opatřeními přijatými podle ní nejsou dotčeny právní předpisy Společenství v oblasti nakládání s odpadem a právní předpisy Společenství o chemikáliích, včetně právních předpisů Společenství o fluorovaných skleníkových plynech.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 52, 23.2.1978, s. 32. Směrnice ve znění směrnice 82/885/EHS (Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 19).

⁽²⁾ Úř. věst. L 196, 26.7.1990, s. 15. Směrnice ve znění směrnice 93/68/EHS (Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 344, 6.12.1986, s. 24. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 807/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „energetickým spotřebičem“ výrobek, který je po uvedení na trh nebo do provozu závislý na energetickém vstupu (elektrická energie, fosilní paliva nebo obnovitelné zdroje energie), aby mohl fungovat v souladu se svým účelem, nebo výrobek určený k výrobě, přenosu nebo měření takové energie, včetně částí závislých na energetickém vstupu, které jsou určeny k zabudování do energetického spotřebiče, na něž se vztahuje tato směrnice, a které jsou uváděny na trh anebo do provozu jako jednotlivé části pro konečné uživatele, přičemž u nich lze posoudit vliv na životní prostředí samostatně;
2. „konstrukčními částmi a podsestavami“ části určené k zabudování do energetického spotřebiče, jež nejsou uváděny na trh anebo do provozu jako jednotlivé části pro konečné uživatele nebo u nichž nelze posoudit vliv na životní prostředí samostatně;
3. „prováděcími opatřeními“ opatření přijatá podle této směrnice, která stanoví požadavky na ekodesign pro definované energetické spotřebiče nebo na jejich environmentální aspekty;
4. „uvedením na trh“ první zpřístupnění energetického spotřebiče na trhu Společenství za účelem jeho distribuce nebo používání ve Společenství za úplatu nebo zdarma a bez ohledu na způsob prodeje;
5. „uvedením do provozu“ první použití energetického spotřebiče za zamýšleným účelem konečným uživatelem ve Společenství;
6. „výrobce“ fyzická nebo právnická osoba vyrábějící energetický spotřebič, na něž se vztahuje tato směrnice, která odpovídá za shodu výrobku s touto směrnicí s ohledem na jeho uvádění na trh nebo do provozu, a to pod vlastním jménem nebo obchodním označením výrobce, nebo pro jeho vlastní použití. Neexistuje-li výrobce ve smyslu první věty nebo dovozce ve smyslu bodu 8, považuje se za výrobce fyzická nebo právnická osoba, která uvádí na trh nebo do provozu energetické spotřebiče, na něž se vztahuje tato směrnice;
7. „zplnomocněným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená ve Společenství, která obdržela od výrobce písemné pověření k tomu, aby jeho jménem plnila zcela nebo zčásti povinnosti a formality spojené s touto směrnicí;
8. „dovozcem“ fyzická nebo právnická usazená ve Společenství, která v rámci své obchodní činnosti uvádí na trh Společenství výrobek ze třetí země;
9. „materiály“ veškeré materiály používané během životního cyklu energetického spotřebiče;
10. „designem výrobku“ souhrn postupů, které převádějí právní, technické, bezpečnostní, funkční, tržní nebo jiné požadavky, které má energetický spotřebič splňovat, do technické specifikace energetického spotřebiče;
11. „environmentálním aspektem“ prvek nebo funkce energetického spotřebiče, které mohou mít vliv na životní prostředí během životního cyklu tohoto spotřebiče;
12. „dopadem na životní prostředí“ změna životního prostředí vyplývající zcela nebo částečně z energetického spotřebiče během jeho životního cyklu;
13. „životním cyklem“ následné a vzájemně propojené fáze života energetického spotřebiče od zpracování surovin po jeho konečné odstranění;
14. „opětovným použitím“ jakýkoli způsob, kterým jsou energetický spotřebič nebo jeho konstrukční části po skončení prvního používání použity k témuž účelu, pro který byly určeny, včetně dalšího použití energetického

spotřebiče, který byl vrácen do sběrného místa, distributorovi, k recyklaci nebo výrobci, a rovněž opětovné použití energetického spotřebiče po renovaci;

nemusí nastat u všech environmentálních aspektů výrobků zároveň;

15. „recyklací“ přepracování odpadních materiálů ve výrobním procesu pro původní nebo pro jiné účely, ale s vyloučením energetického využití;

23. „ekodesignem“ začlenění environmentálních aspektů do konstrukce výrobku s cílem zlepšit vliv energetického spotřebiče na životní prostředí během celého životního cyklu;

16. „energetickým využitím“ se rozumí použití spalitelných odpadů jako prostředku pro výrobu energie přímým spalováním spolu s jiným odpadem nebo bez něj, ale s využitím tepla;

24. „požadavkem na ekodesign“ požadavek na energetický spotřebič nebo na jeho design, který má zlepšit vliv tohoto výrobku na životní prostředí, nebo požadavek na poskytování informací o environmentálních aspektech energetického spotřebiče;

17. „využitím“ jakýkoli z použitelných postupů uvedených v příloze II B směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech ⁽¹⁾;

25. „obecným požadavkem na ekodesign“ požadavek na ekodesign založený na ekologickém profilu energetického spotřebiče jako celku bez stanovených mezních hodnot pro určité environmentální aspekty;

18. „odpadem“ jakákoli látka nebo předmět podle kategorií uvedených v příloze I směrnice 75/442/EHS, které držitel odstraňuje, nebo chce či musí odstranit;

19. „nebezpečným odpadem“ odpad uvedený v čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech ⁽²⁾;

26. „zvláštním požadavkem na ekodesign“ kvantifikovaný a měřitelný požadavek na ekodesign týkající se konkrétního environmentálního aspektu energetického spotřebiče, například spotřeba energie při užívání vypočtená pro danou jednotku výstupního výkonu;

20. „ekologickým profilem“ popis vstupů a výstupů energetického spotřebiče (například materiál, emise a odpad) spojených s tímto energetickým spotřebičem během jeho životního cyklu významných z hlediska jeho dopadu na životní prostředí a vyjádřených v měřitelných fyzikálních veličinách v souladu s prováděcími opatřeními použitelnými na tento energetický spotřebič;

27. „harmonizovanou normou“ technická specifikace přijatá uznaným normalizačním orgánem v rámci pověření Komise v souladu s postupy stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů ⁽³⁾ za účelem určení evropského požadavku, jejíž dodržování není závazné.

21. „vlivem na životní prostředí“ u energetického spotřebiče výsledky řízení výrobce, pokud jde o environmentální aspekty energetického spotřebiče uvedené v jeho technické dokumentaci;

Článek 3

Uvedení na trh nebo do provozu

22. „zlepšením vlivu na životní prostředí“ proces zlepšování vlivu energetického spotřebiče na životní prostředí po několik následných generací výrobků, přičemž zlepšení

1. Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby energetické spotřebiče na něž se vztahují prováděcí opatření, mohly být uváděny na trh nebo do provozu pouze

⁽¹⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003.

⁽²⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 20. Směrnice ve znění směrnice 94/31/ES (Úř. věst. L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽³⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

tehdy, vyhovují-li těmto opatřením a mají-li označení CE v souladu s článkem 5.

Článek 5

Označování a prohlášení o shodě

2. Členské státy určí orgány odpovědné za dohled nad trhem. Zajistí, aby tyto orgány měly potřebné pravomoci k přijetí vhodných opatření, která jsou jim uložena podle této směrnice, a aby tyto pravomoci využívaly. Členské státy určují úkoly, pravomoci a organizační opatření pro příslušné orgány, které jsou oprávněny

- i) organizovat náležité kontroly shody energetického spotřebiče v přiměřeném rozsahu a přinutit podle článku 7 výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce, aby stáhl z trhu nevyhovující energetické spotřebiče,
- ii) vyžádat si od dotčených stran veškeré potřebné informace, jak je stanoveno v prováděcích opatřeních,
- iii) odebírat vzorky výrobků a provádět u nich kontroly shody.

3. Členské státy pravidelně informují Komisi o výsledcích dohledu nad trhem a Komise případně tyto informace předá ostatním členským státům.

4. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé a jiné dotčené strany měli příležitost předat příslušným orgánům připomínky týkající se shody výrobků.

1. Před uvedením energetického spotřebiče, na nějž se vztahují prováděcí opatření, na trh nebo do provozu je připojeno označení shody CE a vydáno prohlášení o shodě, čímž výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce zajistí a prohlásí, že tento energetický spotřebič splňuje všechna příslušná ustanovení použitelného prováděcího opatření.

2. Označení shody se skládá z písmen „CE“, jak je uvedeno v příloze III.

3. Prohlášení o shodě obsahuje prvky uvedené v příloze VI a odkazuje na odpovídající prováděcí opatření.

4. Je zakázáno připojovat k energetickému spotřebiči jakékoli jiné označení, které by mohlo uvádět uživatele v omyl, pokud jde o význam a tvar označení CE.

5. Členské státy mohou požadovat, aby informace, které mají být poskytnuty podle přílohy I části 2, byly uvedeny v jejich úředním jazyku nebo jazycích v okamžiku, kdy se energetický spotřebič dostane ke konečnému uživateli.

Členské státy také povolí poskytnutí těchto údajů v jednom nebo více jiných úředních jazycích Společenství.

Při použití prvního pododstavce členské státy zohlední zejména,

- a) zda lze údaje poskytnout pomocí harmonizovaných symbolů nebo uznávaných kódů či jiným způsobem;
- b) typ předpokládaného uživatele energetického spotřebiče a povahu informací, které mají být poskytnuty.

Článek 6

Volný pohyb

— zajistit, že energetický spotřebič uvedený na trh nebo do provozu je v souladu s touto směrnicí a použitelnými prováděcími opatřeními,

— mít k dispozici prohlášení o shodě a technickou dokumentaci

dovozce.

1. Členské státy na svém území nezakáží, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu energetického spotřebiče, který vyhovuje všem příslušným ustanovením použitelného prováděcího opatření a který má v souladu s článkem 5 označení CE, z důvodu požadavků na ekodesign týkajících se parametrů ekodesignu uvedených v příloze I části 1, na nějž se vztahuje použitelné prováděcí opatření.

2. Členské státy na svém území nezakáží, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu energetického spotřebiče, který má označení CE v souladu s článkem 5, z důvodu požadavků na ekodesign týkajících se parametrů ekodesignu uvedených v příloze I části 1, u kterých použitelné prováděcí nařízení stanoví, že není nutný žádný požadavek na ekodesign.

3. Členské státy nesmějí bránit tomu, aby byly například na veletrzích, výstavách a při ukázkách vystaveny energetické spotřebiče, které nevyhovují použitelnému prováděcímu opatření, za předpokladu, že jsou opatřeny viditelným označením, že nesmějí být uváděny na trh nebo do provozu, dokud u nich nebude dosaženo shody.

Článek 7

Ochranná doložka

1. Zjistí-li členský stát, že energetický spotřebič, který má označení CE uvedené v článku 5 a který se používá v souladu se zamýšleným použitím, nevyhovuje všem příslušným ustanovením použitelného prováděcího opatření, je výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce povinen zajistit, aby tento energetický spotřebič vyhovoval použitelnému prováděcímu opatření nebo označení CE a aby bylo ukončeno porušování podmínek stanovených dotčným členským státem.

Existují-li dostatečné důkazy o tom, že energetický spotřebič nemusí vykazovat shodu, přijme členský stát nezbytná opatření, která v závislosti na závažnosti neshody mohou obsahovat až zákaz uvedení energetického spotřebiče na trh do doby, než je zajištěna shoda.

Trvá-li neshoda i nadále, členský stát omezí nebo zakáže uvádění dotčného energetického spotřebiče na trh nebo do provozu nebo zajistí jeho stažení z trhu.

V případech zákazu nebo stažení z trhu je neprodleně informována Komise a ostatní členské státy.

2. V rozhodnutí členského státu podle této směrnice, kterým se omezuje nebo zakazuje uvádění energetického spotřebiče na trh nebo do provozu, musí být uvedeny důvody, na nichž se toto rozhodnutí zakládá.

Toto rozhodnutí je neprodleně oznámeno dotčené straně, která je zároveň informována o opravných prostředcích, které má k dispozici podle právních předpisů platných v dotčném členském státě, a o lhůtách pro jejich podání.

3. Členský stát neprodleně informuje Komisi a ostatní členské státy o rozhodnutí přijatém podle odstavce 1, přičemž uvede důvody tohoto rozhodnutí a zejména, zda je neshoda způsobena

- a) nesplněním požadavků použitelného prováděcího opatření;
- b) nesprávným použitím harmonizovaných norem uvedených v čl. 10 odst. 2;
- c) nedostatky v harmonizovaných normách uvedených v čl. 10 odst. 2.

4. Komise neprodleně zahájí konzultace s dotčenými stranami a může si vyžádat technickou konzultaci u nezávislých externích odborníků.

Po těchto konzultacích Komise neprodleně informuje o svých názorech členský stát, který přijal rozhodnutí, a rovněž ostatní členské státy.

Má-li Komise za to, že rozhodnutí je neodůvodněné, neprodleně o tom informuje členské státy.

5. Je-li rozhodnutí uvedené v odstavci 1 založeno na nedostatku v harmonizované normě, zahájí Komise neprodleně postup stanovený v čl. 10 odst. 2, 3 a 4. Současně uvědomí výbor uvedený v čl. 19 odst. 1.

6. Členské státy a Komise přijmou v odůvodněných případech opatření nezbytná k zajištění důvěrnosti údajů poskytnutých během tohoto postupu.

7. Rozhodnutí, která členské státy přijmou podle tohoto článku, se zveřejňují transparentním způsobem.

8. Stanovisko Komise k těmto rozhodnutím je zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 8

Posuzování shody

1. Před uvedením energetického spotřebiče, na nějž se vztahují prováděcí opatření, na trh nebo do provozu zajistí výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce, aby bylo provedeno posouzení shody tohoto energetického spotřebiče se všemi příslušnými požadavky použitelného prováděcího opatření.

2. Postupy posuzování shody jsou určeny v prováděcích opatřeních a ponechávají výrobcům na výběr mezi interní kontrolou designu stanovenou v příloze IV a systémem řízení stanoveným v příloze V. V řádně odůvodněných případech přiměřených riziku vyplývajícím z výrobku se pro postup posouzení shody zvolí jeden z odpovídajících modulů popsaných v rozhodnutí 93/465/EHS.

Má-li členský stát vážné informace o pravděpodobné neshodě energetického spotřebiče, co nejdříve zveřejní odůvodněné vyhodnocení shody energetického spotřebiče, které může provést příslušný subjekt, aby byl v případě potřeby poskytnut čas na opravná opatření.

Navrhla-li energetický spotřebič, na nějž se vztahují prováděcí opatření, organizace, která je registrována v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 ze dne 19. března 2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) ⁽¹⁾, a je-li v této registraci zahrnuta projekční činnost, má se za to, že systém řízení této organizace splňuje požadavky přílohy V této směrnice.

Navrhla-li energetický spotřebič, na nějž se vztahují prováděcí opatření, organizace, která má systém řízení, který zahrnuje projekční činnost a který se provádí podle harmonizovaných norem, jejichž referenční čísla byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*, má se za to, že tento systém řízení splňuje příslušné požadavky přílohy V.

3. Po uvedení energetického spotřebiče, na nějž se vztahují prováděcí opatření, na trh nebo do provozu uchovává výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce příslušné dokumenty týkající se provedení posouzení shody a vydaných prohlášení o shodě po dobu deseti let od vyrobení posledního uvedeného energetického spotřebiče, aby byly dostupné pro kontrolu členských států.

Příslušné dokumenty musí být předloženy do deseti dnů po obdržení žádosti příslušného orgánu členského státu.

4. Dokumenty týkající se posouzení shody a prohlášení o shodě uvedené v článku 5 se vyhotovují v jednom z úředních jazyků Společenství.

Článek 9

Předpoklad shody

1. Členské státy mají za to, že energetický spotřebič, který má označení CE podle článku 5, odpovídá příslušným ustanovením použitelného prováděcího opatření.

2. Členské státy mají za to, že energetický spotřebič, který byl vyroben podle harmonizovaných norem, jejichž referenční čísla byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*, splňuje všechny příslušné požadavky použitelného prováděcího opatření, na něž se tyto normy vztahují.

3. U energetických spotřebičů, kterým byla udělena ekoznačka Společenství podle nařízení (ES) č. 1980/2000, se má za to, že splňují požadavky použitelného prováděcího opatření na ekodesign, splňuje-li tyto požadavky ekoznačka.

4. Pro účely předpokladu shody v souvislosti s touto směrnicí může Komise postupem podle čl. 19 odst. 2 rozhodnout, že jiné ekoznačky splňují podmínky ekoznačky Společenství podle nařízení (ES) č. 1980/2000. U energetických spotřebičů, kterým byly uděleny uvedené jiné ekoznačky, se má za to, že splňují požadavky použitelného prováděcího opatření na ekodesign, splňuje-li tyto požadavky dotyčná ekoznačka.

Článek 10

Harmonizované normy

1. Členské státy v možném rozsahu zajistí, aby byla přijata odpovídající opatření, která umožní, aby byl proces přípravy a monitorování harmonizovaných norem na vnitrostátní úrovni konzultován s dotčenými stranami.

2. Má-li členský stát nebo Komise za to, že harmonizované normy, u nichž se předpokládá, že jejich použití splňuje zvláštní ustanovení použitelného prováděcího opatření, těmto ustanovením zcela nevyhovují, informuje dotčený členský stát nebo Komise s uvedením důvodů stálý výbor zřízený článkem 5 směrnice 98/34/ES. Výbor neprodleně vydá stanovisko.

3. Na základě stanoviska výboru Komise rozhodne, zda se odkazy na dotčené harmonizované normy v *Úředním věstníku Evropské unie* zveřejní, nezveřejní, zveřejní s výhradou, zachovají nebo zruší.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 114, 24.4.2001, s. 1.

4. Komise informuje dotčený evropský orgán pro normalizaci a případně udělí nové pověření k revizi dotyčných harmonizovaných norem.

Článek 11

Požadavky na konstrukční části a podsestavy

V prováděcích opatřeních se může vyžadovat, aby výrobci nebo jejich zplnomocnění zástupci, kteří uvádějí konstrukční části a podsestavy na trh nebo do provozu, poskytli výrobci energetického spotřebiče, na něž se vztahují prováděcí opatření, pro tyto konstrukční části a podsestavy příslušné údaje o materiálovém složení a spotřebě energie, materiálů nebo zdrojů.

Článek 12

Správní spolupráce a výměna informací

1. Členské státy zajistí, aby byla přijata vhodná opatření k podněcování orgánů příslušných pro uplatňování této směrnice, aby vzájemně spolupracovaly a poskytovaly sobě navzájem i Komisi informace, s cílem podílet se na působení této směrnice, zejména podílet se na uplatňování článku 7.

Při správní spolupráci a výměně informací se co nejvíce využijí elektronické komunikační prostředky, přičemž je možná podpora z příslušných programů Společenství.

Členské státy informují Komisi o orgánech příslušných pro uplatňování této směrnice.

2. O přesné povaze a struktuře výměny informací mezi Komisí a členskými státy se rozhoduje postupem podle čl. 19 odst. 2.

3. Komise přijme vhodná opatření, aby podporovala spolupráci mezi členskými státy uvedenou v tomto článku a k této spolupráci přispěla.

Článek 13

Malé a střední podniky

1. V souvislosti s programy, kterých mohou využívat malé a střední podniky a velmi malé podniky, přihlíží Komise k podnětům, které pomáhají malým a středním podnikům a velmi malým podnikům zohlednit při designu výrobků také environmentální aspekty, včetně energetické účinnosti.

2. Členské státy zajistí, aby se malým a středním podnikům a velmi malým podnikům dostalo pobídek, zejména prostřednictvím zvýšené podpory kontaktních sítí a struktur, k tomu, aby již při designu výrobku přijaly přístup přijatelný z hlediska životního prostředí a aby se přizpůsobovaly budoucím evropským právním předpisům.

Článek 14

Informování spotřebitele

Výrobci v souladu s použitelným prováděcím opatřením a formou, kterou uznají za vhodnou, zajistí, aby byly spotřebitelům energetických spotřebičů dostupné

- nezbytné informace o tom, jak mohou přispět k udržitelnému užívání výrobku,
- ekologický profil výrobku a výhody ekodesignu, vyžaduje-li to prováděcí opatření.

Článek 15

Prováděcí opatření

1. Pokud energetický spotřebič splňuje kritéria uvedená v odstavci 2, musí se na něj vztahovat prováděcí nebo samoregulační opatření podle odst. 3 písm. b). Při přijímání prováděcích opatření jedná Komise postupem podle čl. 19 odst. 2.

2. Kritéria uvedená v odstavci 1 jsou tato:

- a) energetické spotřebiče mají podle posledních dostupných údajů významný objem prodeje, orientačně více než 200 000 jednotek ve Společenství za rok;
- b) energetický spotřebič má vzhledem k množství uvedenému na trh nebo do provozu významný dopad na životní prostředí v rámci Společenství, jak je stanoveno ve strategických prioritách Společenství v rozhodnutí č. 1600/2002/ES;
- c) energetický spotřebič má významný potenciál ke zlepšení dopadu na životní prostředí bez nepřiměřeně vysokých nákladů, s přihlédnutím zejména k

- neexistenci příslušných právních předpisů Společenství nebo neschopnosti tržních sil tento problém řádně vyřešit,

- velkým rozdílem ve vlivu na životní prostředí u jednotlivých energetických spotřebičů, které jsou dostupné na trhu a mají rovnocenné použití.
3. Při přípravě návrhu prováděcího opatření zohlední Komise názory výboru uvedeného v čl. 19 odst. 1 a dále vezme v úvahu
- a) priority Společenství v oblasti životního prostředí stanovené v rozhodnutí č. 1600/2002/ES nebo v Evropském programu pro změnu klimatu (ECCP) vypracovaném Komisí;
- b) příslušné právní předpisy Společenství a samoregulaci, například dobrovolné dohody, u nichž lze na základě hodnocení podle článku 17 předpokládat, že povedou ke splnění politických cílů rychleji nebo při nižších nákladech než závazné požadavky.
4. Při vypracování návrhu prováděcího opatření Komise
- a) zváží životní cyklus energetického spotřebiče a veškeré významné environmentální aspekty, mimo jiné energetickou účinnost. Hloubka analýzy environmentálních aspektů a možností jejich zlepšování musí být přiměřená jejich významu. Přijetí požadavků na ekodesign, pokud jde o významné environmentální aspekty určitého energetického spotřebiče, nesmí být neúměrně zdržováno z důvodu nejistoty ohledně jiných aspektů;
- b) provede posouzení dopadu energetického spotřebiče na životní prostředí, spotřebitele a výrobce, včetně malých a středních podniků, s ohledem na konkurenceschopnost, včetně trhů mimo Společenství, inovaci, přístup na trh a náklady a výnosy;
- c) zohlední stávající vnitrostátní právní předpisy v oblasti životního prostředí, které členské státy považují za významné;
- d) provede náležité konzultace se zástupci zúčastněných stran;
- e) vypracuje odůvodnění návrhu prováděcího opatření na základě posouzení uvedeného v písmenu b);
- f) stanoví jednu nebo více lhůt pro provedení, případná postupná nebo přechodná opatření nebo období, přičemž zohlední zejména možný dopad na malé a střední podniky nebo na zvláštní skupiny výrobků vyráběných hlavně malými a středními podniky.
5. Prováděcí opatření musí splňovat všechna tato kritéria:
- a) z hlediska uživatele neexistuje žádný významný negativní dopad na funkčnost výrobku;
- b) není nepříznivě ovlivněno zdraví, bezpečnost a životní prostředí;
- c) neexistuje významný negativní dopad na spotřebitele, zejména co se týče cenové dostupnosti a nákladů během životního cyklu výrobku;
- d) neexistuje závažný negativní dopad na konkurenceschopnost průmyslu;
- e) určení požadavku na ekodesign v zásadě nevede k tomu, že výrobci musí převzít určitou chráněnou technologii;
- f) nepředstavují pro výrobce nadměrné administrativní zatížení.
6. Prováděcí opatření stanoví požadavky na ekodesign v souladu s přílohou I a/nebo přílohou II.
- Pro vybrané environmentální aspekty s podstatným dopadem na životní prostředí zavede zvláštní požadavky na ekodesign.
- Prováděcí opatření mohou rovněž stanovit, že pro určité zvláštní parametry ekodesignu uvedené v příloze I části 1 není nutný žádný požadavek na ekodesign.
7. Požadavky jsou formulovány tak, aby orgány dohledu nad trhem mohly ověřit shodu energetického spotřebiče s požadavky prováděcího opatření. Prováděcí opatření stanoví, zda ověření shody lze dosáhnout přímo na energetickém spotřebiči nebo na základě technické dokumentace.
8. Prováděcí opatření obsahují prvky uvedené v příloze VII.
9. Příslušné studie a analýzy, které Komise použila při vypracování prováděcích opatření, by měly být zveřejněny, přičemž je třeba dbát zvláště na to, aby k nim měly malé a střední podniky, které o ně projeví zájem, snadný přístup a mohly je snadno využívat.
10. Prováděcí opatření, které stanoví požadavky na ekodesign, je případně doprovázeno pokyny, které Komise přijme postupem podle čl. 19 odst. 2, aby byla zajištěna vyváženost různých environmentálních aspektů; tyto pokyny se týkají zvláštních vlastností malých a středních podniků, které působí v odvětví, na které se vztahuje prováděcí opatření. V zájmu

usnadnění provádění opatření malými a středními podniky může Komise popřípadě v souladu s čl. 13 odst. 1 vypracovat další zvláštní materiály.

touto směrnicí musí být hodnoceny alespoň na základě přílohy VIII.

Článek 18

Článek 16

Pracovní plán

1. V souladu s kritérii stanovenými v článku 15 a po konzultaci s konzultačním fórem uvedeným v článku 18 vypracuje Komise pracovní plán, který bude zveřejněn, nejpozději 6. července 2007.

Pracovní plán sestaví pro následující tři roky orientační seznam skupin výrobků, které budou považovány za prioritní pro přijetí prováděcích opatření.

Komise pracovní plán pravidelně přezkoumává po konzultaci s konzultačním fórem.

2. V přechodném období, během kterého se vypracuje první pracovní plán uvedený v odstavci 1, však Komise ve vhodných případech postupem podle čl. 19 odst. 2, v souladu s kritérii stanovenými v článku 15 a po konzultaci s konzultačním fórem předem zavede

- prováděcí opatření nejdříve pro ty výrobky, které byly v ECCP stanoveny jako výrobky s vysokým potenciálem pro nákladově efektivní snížení emisí skleníkových plynů, což jsou například topná zařízení a zařízení pro ohřev vody, systémy elektrického pohonu, osvětlení v domácnostech a terciárním sektoru, domácí spotřebiče, kancelářská technika v domácnostech a terciárním sektoru, spotřební elektronika a tzv. systémy HVAC (vytápěná ventilační klimatizace),
- samostatné prováděcí opatření, jehož cílem je snížit ztráty v pohotovostním režimu u určité skupiny spotřebičů.

Článek 17

Samoregulace

Dobrovolné dohody nebo jiná samoregulační opatření předložená jako alternativy k prováděcím opatřením v souvislosti s

Konzultační fórum

Komise zajistí, že při výkonu svých činností zaručí pro každé prováděcí opatření vyváženou účast zástupců členských států a všech dotčených stran, kterých se tento výrobek nebo skupina výrobků týká, jako jsou výrobní odvětví, včetně malých a středních podniků a řemeslníků, odborové organizace, velkoobchodníci, maloobchodníci, dovozci, skupiny zabývající se ochranou životního prostředí a organizace spotřebitelů. Tyto strany přispívají zejména k přípravám a přezkoumávání prováděcích opatření, posuzování účinnosti zavedených mechanismů dohledu nad trhem a k hodnocení dobrovolných dohod a jiných samoregulačních opatření. Tyto strany se scházejí na konzultačním fóru. Jednací řád fóra stanoví Komise.

Článek 19

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 20

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující, přičemž je brán ohled na rozsah neshody a počet kusů výrobku, které nesplňují stanovené podmínky, uvedených na trh Společenství.

Článek 21

3. Směrnice 2000/55/ES se mění takto:

Změny

Vkládá se nový článek, který zní:

1. Směrnice 92/42/EHS se mění takto:

„Článek 9a

1. Článek 6 se zrušuje.

2. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 10a

Tato směrnice je prováděcím opatřením ve smyslu článku 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů (*) s ohledem na energetickou účinnost během používání podle zmíněné směrnice, a lze ji změnit nebo zrušit v souladu s čl. 19 odst. 2 směrnice 2005/32/ES.

(*) Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 29“

3. V příloze I se zrušuje oddíl 2.

4. Příloha II se zrušuje.

2. Směrnice 96/57/ES se mění takto:

Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 9a

Tato směrnice je prováděcím opatřením ve smyslu článku 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů (*) s ohledem na energetickou účinnost během používání podle zmíněné směrnice, a lze ji změnit nebo zrušit v souladu s čl. 19 odst. 2 směrnice 2005/32/ES.

(*) Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 29“

Tato směrnice je prováděcím opatřením ve smyslu článku 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů (*) s ohledem na energetickou účinnost během používání podle zmíněné směrnice, a lze ji změnit nebo zrušit v souladu s čl. 19 odst. 2 směrnice 2005/32/ES.

(*) Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 29“

Článek 22

Zrušení

Směrnice 78/170/EHS a 86/594/EHS se zrušují. Členské státy mohou i nadále používat stávající vnitrostátní opatření přijatá podle směrnice 86/594/EHS, dokud nejsou pro dotyčné výrobky přijata prováděcí opatření podle této směrnice.

Článek 23

Přezkum

Nejpozději 6. července 2010 Komise přezkoumá účinnost této směrnice a jejích prováděcích opatření, práh pro prováděcí opatření, mechanismy dohledu nad trhem a veškerou související samoregulaci po konzultaci s konzultačním fórem uvedeným v článku 18 a případně předloží Evropskému parlamentu a Radě návrh na změnu této směrnice.

Článek 24

Důvěrnost

Požadavky na poskytování informací výrobcem nebo jeho zplnomocněným zástupcem uvedené v článku 11 a příloze I části 2 musí být přiměřené a musí zohledňovat oprávněný požadavek na důvěrnost obchodně citlivých informací.

Článek 25**Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 11. srpna 2007.

Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Ve Štrasburku dne 6. července 2005.

*Za Evropský parlament
předseda*

J. BORRELL FONTELLES

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 26**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27**Určení**

Tato směrnice je určena členským státům.

*Za Radu
předseda*

J. STRAW

PŘÍLOHA I

Způsob určení obecných požadavků na ekodesign

(uvedený v článku 15)

Obecné požadavky na ekodesign jsou zaměřeny na zlepšení vlivu energetického spotřebiče na životní prostředí a orientují se na významné environmentální aspekty výrobku bez stanovení mezních hodnot. Metody uvedené v této příloze se použijí v případech, kdy není vhodné stanovit mezní hodnoty pro posuzovanou skupinu výrobků. Komise při vypracování návrhu prováděcího opatření, který bude předložen výboru uvedenému v článku 19, určí významné environmentální aspekty, které budou v prováděcím opatření uvedeny.

Při vypracování prováděcích opatření, která stanoví obecné požadavky na ekodesign podle článku 15, určí Komise pro daný energetický spotřebič, na nějž se vztahuje prováděcí opatření, odpovídající parametry ekodesignu podle části 1, požadavky na poskytování informací podle části 2 a požadavky na výrobce podle části 3.

Část 1. Požadavky na ekodesign energetických spotřebičů

1.1 Týkají-li se designu výrobku, stanoví se významné environmentální aspekty s ohledem na tyto fáze životního cyklu výrobku:

- a) výběr a použití surovin;
- b) výroba;
- c) balení, doprava a distribuce;
- d) instalace a údržba;
- e) používání;
- f) konec životnosti, čímž se míní stádium energetického spotřebiče na konci jeho prvního použití až do jeho konečného odstranění.

1.2 U každé fáze se posuzují tyto environmentální aspekty, jsou-li relevantní:

- a) předpokládaná spotřeba materiálu, energie a jiných zdrojů, například vody;
- b) předpokládané emise do ovzduší, vod nebo půdy;

- c) předpokládané znečištění životního prostředí fyzikálními vlivy jako hluk, vibrace, záření, elektromagnetická pole;
 - d) předpokládané množství vyprodukovaného odpadního materiálu;
 - e) možnost opětovného použití, recyklace a využití materiálu nebo energie při zohlednění směrnice 2002/96/ES.
- 1.3 K vyhodnocení potenciálu ke zlepšení environmentálních aspektů, které jsou uvedeny v předchozím odstavci, se použijí níže uvedené parametry, případně doplněné dalšími kritérii:
- a) hmotnost a objem výrobku;
 - b) použití materiálů pocházejících z recyklace;
 - c) spotřeba energie, vody a jiných zdrojů během životního cyklu;
 - d) použití látek, které byly podle směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sbližování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek ⁽¹⁾ klasifikovány jako nebezpečné pro zdraví nebo životní prostředí, a při zohlednění právních předpisů o uvádění zvláštních látek na trh a jejich používání, například směrnic 76/769/EHS nebo 2002/95/ES;
 - e) množství a druh spotřebních materiálů potřebných k řádnému používání a údržbě;
 - f) ukazatele možnosti opětovného použití a recyklace: počet použitých materiálů a konstrukčních částí, použití normalizovaných dílů, doba potřebná pro demontáž, složitost nástrojů potřebných k demontáži, označení konstrukčních částí a materiálů vhodných k opětovnému použití a recyklaci příslušnými kódy (včetně označení plastových dílů v souladu s normami ISO), použití snadno recyklovatelných materiálů, snadná dostupnost hodnotných a jiných recyklovatelných konstrukčních částí a materiálů, snadná dostupnost konstrukčních částí a materiálů obsahujících nebezpečné látky;
 - g) začlenění použitých konstrukčních částí;
 - h) vyhnutí se technickým řešením, která jsou na újmu opětovnému použití a recyklaci konstrukčních částí a celých přístrojů;
 - i) prodloužení doby životnosti vyjádřené: minimální zaručenou dobou životnosti, minimální dobou dostupnosti náhradních dílů, modularitou, možností modernizace, opravitelností;
 - j) množství vyprodukovaného odpadu a nebezpečného odpadu;

⁽¹⁾ Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/73/ES (Úř. věst. L 152, 30.4.2004, s. 1).

- k) emise do ovzduší (skleníkové plyny, kyselinotvorné látky, těkavé organické sloučeniny, látky poškozující ozónovou vrstvu, perzistentní organické znečišťující látky, těžké kovy, částice jemné frakce a suspendované částice), aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES ze dne 16. prosince 1997 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje ⁽¹⁾;
- l) emise do vod (těžké kovy, látky s nepříznivým účinkem na kyslíkovou bilanci perzistentní organické znečišťující látky);
- m) emise do půdy (zejména prosakování a únik nebezpečných látek při používání výrobku a možnost vyplavování nebezpečných látek po uložení výrobku na skládku).

Část 2. Požadavky týkající se poskytování informací

V prováděcích opatřeních se může vyžadovat, aby výrobce poskytoval údaje, které mohou ovlivnit způsob zacházení s energetickým spotřebičem jeho používání nebo recyklaci jinými osobami než výrobcem. Tato informace může případně zahrnovat:

- informace konstruktéra týkající se výrobního procesu,
- informace pro spotřebitele o významných environmentálních charakteristikách a vlivu výrobku na životní prostředí, které jsou přiloženy k výrobku při jeho uvádění na trh, aby zákazníci mohli porovnat tyto aspekty výrobků,
- informace pro spotřebitele, které se týkají způsobu instalace, používání a údržby výrobku, aby se minimalizoval jeho dopad na životní prostředí a zajistila optimální doba životnosti, dále o způsobu likvidace výrobku na konci doby životnosti a případně informace o době dostupnosti náhradní součásti a o možnosti výrobek dodatečně modernizovat,
- informace o zařízeních, ve kterých se provádí demontáž, recyklace nebo likvidace výrobku na konci doby životnosti.

Tyto údaje se musí nacházet pokud možno na samotném výrobku.

Tyto informace zohlední povinnosti podle jiných právních předpisů Společenství, například směrnice 2002/96/ES.

Část 3. Požadavky na výrobce

1. S ohledem na environmentální aspekty určené v prováděcím opatření jako aspekty, které mohou být významným způsobem ovlivněny designem výrobku, jsou výrobci energetických spotřebičů povinni provést na základě reálných předpokladů o běžných podmínkách a účelu používání posouzení modelu energetického spotřebiče během jeho celého životního cyklu. Jiné environmentální aspekty mohou být posouzeny na základě dobrovolnosti.

Na základě tohoto posouzení vytvoří výrobci ekologický profil energetického spotřebiče. Tento profil je založen na vlastnostech výrobku, které mají význam z hlediska životního prostředí, a na vstupech a výstupech během celého životního cyklu výrobku vyjádřených v měřitelných fyzikálních veličinách.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 59, 27.2.1998, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/26/ES (Úř. věst. L 146, 30.4.2004, s. 1).

2. Výrobce použije toto posouzení k vyhodnocení alternativních projekčních řešení a vlivu výrobku na životní prostředí v porovnání s referenčními hodnotami.

Tyto referenční hodnoty určí Komise v prováděcím opatření na základě informací získaných během přípravy opatření.

Při výběru určitého projekčního řešení se dosáhne přiměřené rovnováhy mezi různými environmentálními aspekty týkajícími se životního prostředí a mezi těmito aspekty a jinými aspekty, jako jsou bezpečnost a zdraví, technické požadavky na funkčnost, kvalitu, výkonnost a ekonomické aspekty, včetně výrobních nákladů a prodejnosti, při dodržení všech příslušných právních předpisů.

PŘÍLOHA II

Způsob určování zvláštních požadavků na ekodesign

(uvedený v článku 15)

Zvláštní požadavky na ekodesign jsou zaměřeny na zlepšení vybraného environmentálního aspektu výrobku. Mohou být ve formě požadavku na snížení spotřeby daného zdroje, například limit spotřeby zdroje v různých fázích životního cyklu energetického spotřebiče (například limit spotřeby vody při používání nebo množství daného materiálu zabudovaného do výrobku nebo minimální požadovaná množství recyklovaného materiálu).

Při přípravě prováděcích opatření, která stanoví zvláštní požadavky na ekodesign podle článku 15, určí Komise pro daný energetický spotřebič, na nějž se vztahuje prováděcí opatření, odpovídající parametry ekodesignu podle přílohy I části 1 a stanoví úroveň těchto požadavků postupem podle čl. 19 odst. 2:

1. V technické, ekologické a ekonomické analýze se vybere řada reprezentativních vzorků dotyčného energetického spotřebiče dostupných na trhu a stanoví se technické možnosti zlepšení vlivu výrobku na životní prostředí, přičemž se přihlíží k ekonomické únosnosti těchto možností a dbá se na to, aby se předešlo významnému snížení použitelnosti nebo účelnosti výrobku pro spotřebitele.

V rámci technické, ekologické a ekonomické analýzy se rovněž s ohledem na zvažované aspekty týkající se životního prostředí určí nejlépe použitelné výrobky a technologie, které jsou dostupné na trhu.

Při vypracovávání této analýzy a při určování požadavků je třeba přihlídnout k vlastnostem výrobků dostupných na mezinárodních trzích a kritériím stanoveným v právních předpisech jiných zemí.

Na základě této analýzy a při zohlednění ekonomické a technické proveditelnosti, jakož i potenciálu pro zlepšení, se přijmou konkrétní opatření za účelem snížení dopadu výrobku na životní prostředí.

Co se týče spotřeby energie při používání, stanoví se úroveň energetické účinnosti nebo spotřeby tak, aby náklady životního cyklu reprezentativních vzorků energetických spotřebičů byly pro konečné uživatele co nejnižší, přičemž se zohlední důsledky pro jiné environmentální aspekty. Při analýze nákladů životního cyklu se používá reálná diskontní sazba podle údajů Evropské centrální banky a očekávaná doba životnosti energetického spotřebiče; přitom je třeba zohlednit souhrn změn kupní ceny (vyplývajících ze změn výrobních nákladů) a provozních nákladů, které vyplývají z různých úrovní jednotlivých možností technického zdokonalení, započítaných u posuzovaných reprezentativních vzorků energetického spotřebiče pro dobu jejich životnosti. Do provozních nákladů patří především spotřeba energie a náklady na jiné zdroje (například voda nebo prací a čisticí prostředky).

Provede se analýza citlivosti zahrnující relevantní faktory (například cena energie nebo jiných zdrojů, náklady na suroviny nebo výrobní náklady, diskontní sazby) a případně i externí náklady pro životní prostředí, včetně emisí skleníkových plynů, kterým lze zabránit, aby se zjistilo, zda dojde k významným změnám a zda jsou celkové závěry spolehlivé. Podle toho se požadavek upraví.

Stejný postup by mohl být použit i pro jiné zdroje, například vodu.

2. K provedení technických, ekologických a ekonomických analýz by se mohly použít informace, které jsou dostupné v rámci jiných činností Společenství.

Totéž platí pro informace ze stávajících programů prováděných v ostatních částech světa k určení zvláštních požadavků na ekodesign energetických spotřebičů, které jsou předmětem obchodu s hospodářskými partnery EU.

3. Datum vstupu požadavku v platnost zohlední dobu potřebnou pro vývoj nového výrobku.
-

PŘÍLOHA III

Označení CE

(uvedené v čl. 5 odst. 2)

Označení CE musí být velké alespoň 5 mm. Při zmenšení nebo zvětšení označení CE je nutné dodržet rozměry uvedené na obrázku.

Označení CE musí být připojeno k energetickému spotřebiči. Není-li to možné, musí být připojeno k obalu a k průvodním dokladům.

—

PŘÍLOHA IV

Interní kontrola designu

(uvedená v článku 8)

1. V této příloze je popsán postup, kterým výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce, který plní povinnosti stanovené v bodu 2 této přílohy, zajistí a prohlásí, že energetický spotřebič splňuje příslušné požadavky použitelného prováděcího opatření. Prohlášení o shodě se může týkat jednoho nebo více výrobků a výrobce musí toto prohlášení uschovat.
2. Výrobce sestaví technickou dokumentaci, která umožní posouzení shody energetického spotřebiče s požadavky použitelného prováděcího opatření.

Dokumentace uvádí zejména:

- a) obecný popis energetického spotřebiče a jeho zamýšlené použití;
 - b) výsledky příslušných studií vlivu na životní prostředí, které výrobce provedl, nebo odkazy na související literaturu nebo případové studie, které výrobce použil při vyhodnocení, dokumentování a určení projekčních řešení výrobku;
 - c) ekologický profil, je-li vyžadován prováděcím opatřením;
 - d) prvky specifikace designu výrobku týkající se ekologických aspektů designu;
 - e) seznam příslušných norem uvedených v článku 10, které byly zcela nebo částečně použity, a popis řešení přijatých ke splnění požadavků použitelného prováděcího opatření, nebyly-li použity normy podle článku 10 nebo pokud tyto normy nepokrývají zcela požadavky použitelného prováděcího opatření;
 - f) kopie údajů o ekologických aspektech designu výrobku, které jsou poskytovány v souladu s požadavky uvedenými v příloze I části 2;
 - g) výsledky provedených měření požadavků na ekodesign, včetně údajů o shodě těchto měření s požadavky na ekodesign stanovenými v použitelném prováděcím opatření.
3. Výrobce přijme veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl výrobek vyráběn v souladu se specifikacemi uvedenými v části 2 a s požadavky opatření, jež se na něj vztahuje.

PŘÍLOHA V

Systém řízení pro posuzování shody

(uvedený v článku 8)

1. Tato příloha popisuje postup, kterým výrobce, který splňuje podmínky uvedené v bodu 2 této přílohy, zajistí a prohlásí, že energetický spotřebič splňuje požadavky použitelného prováděcího opatření. Prohlášení o shodě se může týkat jednoho nebo více výrobků a výrobce je musí uschovat.
2. K posouzení shody energetického spotřebiče lze použít systém řízení za předpokladu, že do něj výrobce začlení prvky týkající se životního prostředí popsané v bodu 3 této přílohy.
3. Prvky týkající se životního prostředí u systému řízení

Tento bod popisuje prvky systému řízení a postupy, kterými výrobce může prokázat, že energetický spotřebič splňuje požadavky použitelného prováděcího opatření.

3.1 Ekologicky orientovaná výrobní politika

Výrobce musí prokázat shodu s požadavky použitelného prováděcího opatření. Výrobce musí být schopen rovněž předložit rámec pro určování a přezkum cílů a ukazatelů v oblasti vlivu výrobku na životní prostředí se zřetelem na zlepšení celkového vlivu výrobku na životní prostředí.

Veškerá opatření, která výrobce přijme ke zlepšení celkového vlivu energetického spotřebiče na životní prostředí a případně ke stanovení jeho ekologického profilu, vyžaduje-li to prováděcí opatření, prostřednictvím konstrukce a úpravou výrobního procesu musí být systematicky a řádně dokumentována ve formě písemných postupů a pokynů.

Tyto postupy a pokyny musí zejména obsahovat náležitý popis:

- seznamu dokumentů, které je třeba vyhotovit k prokázání shody energetického spotřebiče a které musí být případně dostupné,
- cílů a ukazatelů v oblasti vlivu výrobku na životní prostředí a organizační struktury, odpovědnosti, řídicích pravomocí a přidělování zdrojů s ohledem na splnění a udržení těchto cílů a ukazatelů,
- kontrol a zkoušek, které je třeba provést po dokončení výroby k ověření, zda výrobek splňuje ukazatele v oblasti vlivu na životní prostředí,
- postupů pro kontrolu a zajištění pravidelné aktualizace požadované dokumentace,
- způsobu, kterým se ověřuje začlenění prvků týkajících se životního prostředí do systému řízení a jejich účinnost.

3.2 Plánování

Výrobce vypracuje a uchovává

- a) postupy k určení ekologického profilu výrobku;
- b) cíle a ukazatele v oblasti vlivu výrobku na životní prostředí, které zohledňují možnosti technických řešení zahrnujících i technické a ekonomické požadavky;
- c) program k dosažení těchto cílů.

3.3 Provedení a dokumentace

3.3.1 Dokumentace k systému řízení musí určovat zejména toto:

- a) odpovědnost a pravomoc je určena a zdokumentována s cílem zajistit účinně ekologicky orientovanou výrobkovou politiku a vykazovat její provádění za účelem kontroly a zlepšení;
- b) vypracování dokumentů, které označí uplatňované techniky kontroly designu a ověřování a používané procesy a systematická opatření, které jsou používány při projektování výrobku;
- c) výrobce vyhotoví a uchovává údaje, ve kterých jsou popsány hlavní environmentální prvky systému řízení a postupy ke kontrole všech požadovaných dokladů.

3.3.2 Dokumentace k energetickému spotřebiči stanoví zejména:

- a) obecný popis energetického spotřebiče a jeho zamýšlené použití;
- b) výsledky příslušných studií vlivu na životní prostředí, které výrobce provedl, nebo i odkazy na související literaturu nebo případové studie, které výrobce použil při vyhodnocení, dokumentování a určení projekčních řešení designu výrobku;
- c) ekologický profil, je-li vyžadován prováděcím opatřením;
- d) dokumenty popisující výsledky provedených měření požadavků na ekodesign včetně údajů o shodě těchto měření s požadavky na ekodesign stanovenými v použitelném prováděcím opatření;
- e) výrobce vyhotoví specifikaci, která uvádí použité normy; nebyly-li použity normy uvedené v článku 10 nebo nepokrývají-li harmonizované normy zcela požadavky použitelného prováděcího opatření, prostředky, které byly použity k zajištění shody;
- f) kopie údajů o ekologických aspektech designu, které jsou poskytovány v souladu s požadavky uvedenými v příloze I části 2.

3.4 Kontroly a opatření k nápravě

- a) výrobce musí přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl energetický spotřebič vyráběn v souladu se specifikacemi designu a s požadavky prováděcího opatření, jež se na tento výrobek vztahuje;
 - b) výrobce vypracuje a uchovává postupy ke kontrole a řešení neshody a provede změny v dokumentovaných postupech vyplývající z opatření k nápravě;
 - c) výrobce provede přinejmenším každé tři roky úplný interní audit systému řízení s ohledem na jeho environmentální prvky.
-

PŘÍLOHA VI

Prohlášení o shodě

(uvedené v čl. 5 odst. 3)

Prohlášení o shodě CE musí obsahovat tyto prvky:

1. jméno nebo název a adresa výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce;
 2. dostatečně podrobný popis vzoru umožňující jeho jednoznačné určení;
 3. případně odkazy na použité harmonizované normy;
 4. případně jiné použité normy a technické specifikace;
 5. případně odkaz na použité právní předpisy Společenství týkající se připojování označení CE;
 6. jméno a podpis osoby oprávněné zavazovat výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce.
-

PŘÍLOHA VII

Obsah prováděcích opatření

(uvedených v čl. 15 odst. 8)

Prováděcí opatření obsahuje zejména:

1. přesnou definici druhů energetických spotřebičů, na něž se opatření vztahuje;
 2. požadavky na ekodesign energetického spotřebiče, na něž se opatření vztahuje, datum provedení, postupná nebo přechodná opatření nebo lhůty;
 - v případě obecných požadavků na ekodesign příslušné fáze a aspekty podle přílohy I části 1.1 a 1.2, s doložením příkladů parametrů uvedených v příloze I části 1.3 jako návodu k vyhodnocení zlepšení stanovených environmentálních aspektů,
 - v případě zvláštních požadavků na ekodesign jejich úroveň;
 3. parametry ekodesignu uvedené v příloze I části 1, pro něž není nutný žádný požadavek na ekodesign;
 4. požadavky na instalaci energetického spotřebiče, pokud má přímý účinek na životní prostředí;
 5. normy nebo postupy měření, které se mají použít; existují-li harmonizované normy, jejichž referenční čísla byla zveřejněna odkazem v *Úředním věstníku Evropské unie*, použijí se tyto normy;
 6. údaje o posouzení shody podle rozhodnutí 93/465/EHS
 - má-li se použít jiný modul než modul A, důvody pro výběr tohoto postupu,
 - případně kritéria pro schválení nebo certifikaci třetích stran.
- Jsou-li v jiných požadavcích na CE stanoveny pro stejný energetický spotřebič různé moduly, použije se pro dotýčný požadavek modul uvedený v prováděcím opatření;
7. informace, které mají poskytnout výrobci, zejména o prvcích technické dokumentace, které jsou třeba pro usnadnění kontrol shody energetického spotřebiče s prováděcím opatřením;
 8. délka přechodného období, během něž členské státy musí povolit, aby mohly být na trh nebo do provozu uváděny energetické spotřebiče, které odpovídají právním předpisům platným na jejich území v době přijetí prováděcího opatření;
 9. datum vyhodnocení a případné revize prováděcího opatření s přihlédnutím k rychlosti technického pokroku.

PŘÍLOHA VIII

Kromě základního právního požadavku, aby samoregulační iniciativy byly v souladu s veškerými ustanoveními Smlouvy (zejména s pravidly vnitřního trhu a hospodářské soutěže) a s mezinárodními závazky Společenství, včetně pravidel mnohostranného obchodu, může být při posuzování přípustnosti samoregulačních iniciativ jako alternativy k prováděcímu opatření v souvislosti s touto směrnicí použit tento neúplný orientační seznam kritérií:

1. Otevřená účast

Samoregulační iniciativy musejí být přístupné účastníkům ze třetích zemí, a to jak v přípravné fázi, tak ve fázi provádění.

2. Přidaná hodnota

Samoregulační iniciativy musí přinášet přidanou hodnotu (více než „obvyklý obchod“) ve smyslu zlepšení celkového vlivu daných energetických spotřebičů na životní prostředí.

3. Reprezentativnost

Podniky a jejich sdružení, které se účastní samoregulační aktivity, musí představovat výraznou většinu příslušného hospodářského odvětví s co nejmenším počtem výjimek. Je třeba zajistit dodržování pravidel hospodářské soutěže.

4. Kvantifikované a představené cíle

Cíle, které si účastníci vytknou, musí být formulovány srozumitelně a jednoznačně, přičemž je třeba vycházet z přesně vymezených zásad. Pokud se samoregulační iniciativa týká delšího období, je třeba stanovit rovněž průběžné cíle. Musí být možné sledovat, zda jsou konečné a průběžné cíle dodržovány, a to za použití jednoznačných a spolehlivých ukazatelů. Stanovení těchto ukazatelů musí být usnadněno poskytnutím údajů pocházejících z výzkumu a doprovodných vědecko-technických údajů.

5. Účast občanské společnosti

V zájmu průhlednosti je třeba zajistit zveřejnění samoregulačních iniciativ, a to rovněž za pomoci internetu a jiných elektronických prostředků pro šíření informací.

Totéž platí pro průběžné a závěrečné zprávy o sledování. Zúčastněné strany včetně členských států, podniků, nevládních organizací působících v oblasti životního prostředí a sdružení spotřebitelů musí být vyzvány k podání připomínek k samoregulační iniciativě.

6. Dohled a předkládání zpráv

Samoregulační iniciativy musí obsahovat řádný systém dohledu s jednoznačně stanovenou odpovědností podniků a nezávislých inspektorů. K účasti na dohledu plnění cílů musí být přizvány útvary Komise ve spolupráci s účastníky samoregulační iniciativy.

Plán dohledu a předkládání zpráv musí být podrobný, průhledný a objektivní. Útvary Komise za pomoci výboru uvedeného v čl. 19 odst. 1 posoudí, zda byly cíle dobrovolné dohody nebo jiného samoregulačního opatření dosaženy.

7. Nákladová efektivita provádění samoregulační iniciativy

Náklady na provádění samoregulačních iniciativ, zejména pokud jde o dohled, nesmí vytvořit nepřiměřenou administrativní zátěž ve srovnání s cíli iniciativy a s jinými dostupnými nástroji.

8. Udržitelnost

Samoregulační iniciativy musí vycházet z politických cílů této směrnice, včetně integrovaného přístupu, a musí být v souladu s hospodářským a sociálním rozměrem udržitelného rozvoje. Musí do nich být zahrnuta také ochrana zájmů spotřebitelů (zdraví, kvalita života a hospodářské zájmy).

9. Soulad s jinými pobídkami

Samoregulační iniciativy nepovedou k očekávaným výsledkům, pokud jiné faktory a pobídky — tlak tržního prostředí, daně, vnitrostátní právní předpisy — vysílají účastníkům protichůdné signály. Soudržnost politik má v tomto směru zásadní význam a je třeba k ní přihlížet při hodnocení účinnosti iniciativy.

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/33/ES**ze dne 6. července 2005,****kteřou se mění směrnice 1999/32/ES, pokud jde o obsah síry v lodních palivech**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru ⁽²⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(2) Směrnice Rady 1999/32/ES ze dne 26. dubna 1999 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech ⁽⁵⁾ stanoví maximální přípustný obsah síry v těžkém topném oleji, plynovém oleji a lodním plynovém oleji používaném ve Společenství.

(3) Směrnice 1999/32/ES vyžaduje, aby Komise uvážila, která opatření by mohla být přijata ke snížení příspěvku spalování jiných lodních paliv než lodního plynového oleje k acidifikaci, a popřípadě předložila příslušný návrh.

(4) Emise z lodní dopravy pocházející ze spalování lodních paliv s vysokým obsahem síry přispívají k znečišťování ovzduší oxidem siřičitým a emisemi částic, což má negativní vliv na lidské zdraví, poškozuje životní prostředí, veřejný i soukromý majetek a kulturní dědictví a přispívá k acidifikaci.

(5) Znečištění z lodí používajících paliva s vysokým obsahem síry má zvláště negativní dopad na obyvatelstvo a přírodní prostředí v pobřežních oblastech a v okolí přístavů. V této souvislosti je tedy třeba přijmout zvláštní opatření.

(1) Politika Společenství v oblasti životního prostředí, jak je stanovena v akčních programech pro životní prostředí, zejména v Šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí přijatém rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ⁽⁴⁾, se na základě článku 174 Smlouvy zaměřuje na dosažení takové kvality ovzduší, která nepředstavuje pro lidské zdraví a životní prostředí nepřijatelné dopady nebo rizika.

(6) Opatření uvedená v této směrnici doplňují vnitrostátní opatření členských států k dosažení souladu s emisními stropy pro látky znečišťující ovzduší stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ⁽⁶⁾.

(7) Snížení obsahu síry v palivech představuje pro lodě určité výhody, co se týče provozního výkonu a nákladů na údržbu, a usnadňuje účinné využití některých technologií snižování emisí, například selektivní katalytické redukce.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 45 E, 25.2.2003, s. 277.

⁽²⁾ Úř. věst. C 208, 3.9.2003, s. 27.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 4. června 2003 (Úř. věst. C 68 E, 18.3.2004, s. 311), společný postoj Rady ze dne 9. prosince 2004 (Úř. věst. C 63 E, 15.3.2005, s. 26) a postoj Evropského parlamentu ze dne 13. dubna 2005 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 23. května 2005.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 121, 11.5.1999, s. 13. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 22. Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

- (8) Smlouva vyžaduje, aby se přihlédlo ke zvláštnímu charakteru nejvzdálenějších regionů, totiž francouzských zámořských departementů, Azor, Madeiry a Kanárských ostrovů.
- (9) V roce 1997 přijala diplomatická konference Protokol o změně Mezinárodní úmluvy o zabránění znečištění z lodí z roku 1973 ve znění protokolu z roku 1978 (dále jen „MARPOL“). Uvedeným protokolem se k MARPOL připojuje nová příloha VI, která obsahuje předpisy pro zabránění znečištění ovzduší z lodí. Protokol z roku 1997 a v souvislosti s ním příloha VI MARPOL vstoupily v platnost dne 19. května 2005.
- (10) Příloha VI MARPOL stanoví, že by některé oblasti měly být označeny jako kontrolní oblasti emisí oxidů síry (dále jen „kontrolní oblasti emisí SO_x “). Baltské moře již bylo za takovou oblast označeno. Diskuse v rámci Mezinárodní námořní organizace (IMO) vedly k dohodě o tom, že po vstupu přílohy VI v platnost bude Severní moře, včetně Lamanšského průlivu, označeno za kontrolní oblast emisí SO_x .
- (11) S ohledem na celosvětovou povahu námořní dopravy by mělo být vynaloženo maximální úsilí při hledání mezinárodních řešení. Komise i členské státy by měly usilovat o to, aby se v rámci IMO zajistilo celosvětově platné snížení maximálního povoleného množství síry v lodních palivech a zároveň se prozkoumaly výhody stanovení nových námořních oblastí jako oblastí kontroly emisí oxidů síry (SO_x) v souladu s přílohou VI MARPOL.
- (12) K dosažení cílů této směrnice je nezbytné vynucování plnění závazků, co se týče obsahu síry v lodních palivech. K zajištění důvěryhodného provedení této směrnice je nezbytný účinný odběr vzorků a odrazující sankce v rámci celého Společenství. Členské státy by měly přijmout donucovací opatření vůči plavidlům, která plují pod jejich vlajkou, a plavidlům všech vlajek, která vyplouvají do jejich přístavů. Členské státy by také měly úzce spolupracovat za účelem přijetí dodatečných donucovacích opatření vůči ostatním plavidlům v souladu s mezinárodním námořním právem.
- (13) Námořnímu průmyslu by se měl poskytnout dostatečný čas k tomu, aby se technicky přizpůsobil maximální mezní hodnotě 0,1 % hmotnostního obsahu síry v lodních palivech používaných plavidly vnitrozemské plavby a loděmi v kotvištích přístavů Společenství, a proto by dnem uplatnění tohoto požadavku měl být 1. leden 2010. Jelikož by tato lhůta mohla Řecku způsobovat technické obtíže, měla by pro některá plavidla provozovaná na území Řecké republiky platit dočasná odchylka.
- (14) Tato směrnice by měla být chápána jako první krok v probíhajícím procesu snižování emisí v námořní dopravě, který nabízí perspektivu dalšího snižování emisí prostřednictvím nižších limitů pro obsah síry v palivech a technologií pro snižování znečištění a ekonomických nástrojů, které by měly být vytvořeny jako pobídka pro dosažení výrazného snížení znečištění.
- (15) Je nezbytné posílit postavení členských států při jednáních v rámci IMO, zejména proto, aby byla ve fázi revize přílohy VI MARPOL zvažována ambicióznější opatření, co se týče přísnějších mezních hodnot síry v těžkých topných olejích používaných v lodích a využití rovnocenných alternativních opatření ke snižování emisí.
- (16) V rezoluci A.926(22) vyzvalo shromáždění IMO vlády, zejména v regionech, ve kterých byly určeny kontrolní oblasti emisí SO_x , aby v oblastech své působnosti zajistily dostupnost lodních topných olejů s nízkým obsahem síry a aby vyzvaly naftový a lodní průmysl k zajištění dostupnosti a využití topných olejů s nízkým obsahem síry. Členské státy by měly učinit odpovídající kroky a zajistit, aby místní dodavatelé lodních paliv poskytovali odpovídající palivo v dostatečném množství k pokrytí poptávek.
- (17) IMO přijala pokyny pro odběr vzorků topného oleje k určení shody s přílohou VI MARPOL a má vypracovat pokyny pro systémy čištění spalín a jiné technické postupy k omezení emisí SO_x v kontrolních oblastech emisí SO_x .
- (18) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení⁽¹⁾ přepracovala směrnici Rady 88/609/EHS⁽²⁾. V souladu s tím by měla být provedena revize směrnice 1999/32/ES, jak stanoví její čl. 3 odst. 4.
-
- (¹) Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1. Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.
- (²) Úř. věst. L 336, 7.12.1988, s. 1.

(19) Komisi by měl být při schvalování technologií snižování emisí nápomocen stávající Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ⁽¹⁾.

(20) Technologie snižování emisí, nemají-li žádný nepříznivý vliv na ekosystémy a byly-li při jejich vývoji dodrženy náležité schvalovací a kontrolní mechanismy, mohou zajistit přinejmenším rovnocenné nebo dokonce větší snížení emisí než použití paliva s nízkým obsahem síry. Je nezbytné, aby pro prosazování nových technologií snižování emisí existovaly správné podmínky.

(21) Při sledování provádění této směrnice by měla být případně Komisi a členským státům nápomocna Evropská agentura pro námořní bezpečnost.

(22) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾.

(23) Směrnice 1999/32/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 1999/32/ES se mění takto:

1. V článku 1 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Snížení emisí oxidu siřičitého vznikajících spalováním některých kapalných paliv vyráběných z ropy se dosáhne zavedením mezních hodnot obsahu síry v takových palivech jako podmínky pro jejich používání na území jednotlivých členských států, v teritoriálních mořích a výlučných ekonomických zónách nebo kontrolních oblastech znečištění.

Mezní hodnoty obsahu síry v některých kapalných palivech vyráběných z ropy, jak jsou stanoveny touto směrnicí, se však nevztahují na:

- a) paliva určená k výzkumu a testování;
- b) paliva určená k přepracování před jejich konečným spálením;
- c) paliva, která se budou dále zpracovávat v rafinérském průmyslu;
- d) paliva používaná a uváděná na trh v nejvzdálenějších regionech Společenství za předpokladu, že příslušné členské státy zajistí, aby v těchto regionech:
 - byly dodržovány normy kvality ovzduší,
 - nebyly používány těžké topné oleje, jejichž obsah síry překračuje 3 % hmotnostní;
- e) paliva používaná válečnými loděmi a jinými vojenskými plavidly. Členské státy se však přijetím vhodných opatření, která neovlivní provoz nebo provozní schopnost těchto lodí, snaží zajistit, aby provoz těchto lodí byl v souladu s touto směrnicí, je-li to přiměřené a proveditelné;
- f) použití paliv v plavidle nezbytném pro zvláštní účel zajištění bezpečnosti lodi nebo záchranu života na moři;
- g) použití paliv na lodi, které je nezbytné kvůli poškození lodi nebo jejího vybavení, za předpokladu, že po vzniku škody jsou přijata veškerá přiměřená opatření, aby se zabránilo nadměrným emisím nebo aby se minimalizovaly, a že jsou co nejdříve přijata opatření k odstranění škody. Toto se nevztahuje na vlastníky nebo velitele lodi, kteří způsobí škodu úmyslně nebo z nedbalosti;
- h) paliva používaná na palubách plavidel, která používají schválené technologie snižování emisí v souladu s článkem 4c.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 415/2004 (Úř. věst. L 68, 6.3.2004, s. 10).

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Článek 2 se mění takto:

a) v bodě 1 se první odrážka nahrazuje touto:

„- kapalné palivo vyrobené z ropy kódů KN 2710 19 51 až 2710 19 69 vyjma lodní palivo nebo“;

b) v bodě 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„plynovým olejem:

— kapalné palivo vyrobené z ropy kódů KN 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 45 nebo 2710 19 49 vyjma lodní palivo nebo

— kapalné palivo vyrobené z ropy vyjma lodní palivo, z něhož se při teplotě 250 °C vydestiluje za použití metody ASTM D86 méně než 65 % objemových (včetně ztrát) a při teplotě 350 °C nejméně 85 % objemových (včetně ztrát).“;

c) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3. lodním palivem kapalné palivo vyrobené z ropy určené pro použití na lodi nebo používané na palubě lodi, včetně paliv uvedených v normě ISO 8217“;

d) vkládají se nové body, které znějí:

„3a. lodní motorovou naftou lodní palivo, jehož viskozita nebo hustota je v mezích rozsahu viskozity nebo hustoty definovaných pro třídy DMB a DMC v tabulce I normy ISO 8217;

3b. lodním plynovým olejem lodní palivo, jehož viskozita nebo hustota je v mezích rozsahu viskozity nebo hustoty definovaných pro třídy DMX a DMA v tabulce I normy ISO 8217;

3c. MARPOL Mezinárodní úmluva o zabránění znečištění z lodí z roku 1973 ve znění protokolu z roku 1978;

3d. přílohou VI MARPOL příloha s názvem „Pravidla pro zabránění znečištění ovzduší z lodí, která byla připojena k MARPOL protokolem z roku 1997“;

3e. kontrolními oblastmi emisí SO_x oblasti definované IMO v rámci přílohy VI MARPOL;

3f. osobními loděmi lodě, které převážejí více než 12 cestujících, přičemž cestujícím je každá osoba vyjma:

i) velitele lodi a členy posádky nebo jiné osoby zaměstnané v jakékoli funkci na palubě této lodi a

ii) dítě mladší jednoho roku;

3g. liniovou dopravou série plaveb osobních lodí provozovaných tak, aby sloužily dopravě mezi dvěma nebo více stejnými přístavy, nebo série plaveb z jednoho a téhož přístavu a do něj bez mezipřistání, buď

i) podle zveřejněného jízdního řádu, nebo

ii) s plavbami tak pravidelnými a četnými, že tvoří zřejmý časový rozvrh;

3h. válečnou lodí jakákoli loď patřící ozbrojeným silám státu, která má vnější znaky válečných lodí dané státní příslušnosti, pod velením důstojníka řádně pověřeného vládou státu, jehož jméno je uvedeno v odpovídajícím seznamu důstojníků nebo rovnocenném seznamu, a s posádkou, která podléhá pravidlům vojenské kázně;

3i. *loděmi v kotvištích lodě, které jsou bezpečně uvázány nebo zakotveny v přístavu Společenství za účelem nakládky, vykládky nebo ubytování cestujících, včetně doby, během níž se vykládka nebo nakládka neprovádí;*

3j. *plavidlem vnitrozemské plavby plavidlo zvlášť určené pro vnitrozemskou plavbu, jak je vymezeno ve směrnici Rady 82/714/EHS ze dne 4. října 1982, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby (*), včetně plavidel, která mají*

i) *osvědčení vnitrozemské plavby Společenství, jak je vymezeno ve směrnici 82/714/EHS,*

ii) *osvědčení vydané podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně;*

3k. *uvedením na trh dodání nebo poskytnutí lodních paliv ke spalení na palubě třetím osobám, zdarma či za úplatu, kdekoli v oblasti působnosti členského státu. To nezahrnuje dodání nebo poskytnutí lodních paliv k vývozu na zásobníky lodí;*

3l. *nejvzdálenějšími regiony francouzské zámořské departementy, Azory, Madeira a Kanárské ostrovy, jak je stanoveno v článku 299 Smlouvy;*

3m. *technologií snižování emisí systém čištění spalin nebo jakýkoli jiný technický postup, který je ověřitelný a vynutitelný;*

(*) Úř. věst. L 301, 28.10.1982, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.“

e) bod 6 se zrušuje.

3. Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Maximální obsah síry v těžkém topném oleji

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily, že se od 1. ledna 2003 nepoužívají na jejich územích těžké topné oleje, jejichž obsah síry překračuje 1 % hmotnostní.

2. i) S výhradou náležitého sledování emisí příslušnými orgány se tento požadavek nevztahuje na těžké topné oleje používané:

a) ve spalovacích zařízeních spadajících do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení (*), která se v souladu s definicí v čl. 2 odst. 9 této směrnice pokládají za nová a která splňují mezní hodnoty emisí oxidu siřičitého stanovené pro taková zařízení v příloze IV uvedené směrnice a uplatňované v souladu s článkem 4 uvedené směrnice;

b) ve spalovacích zařízeních spadajících do oblasti působnosti směrnice 2001/80/ES, která se v souladu s definicí v čl. 2 odst. 10 této směrnice pokládají za stávající, u nichž emise oxidu siřičitého nepřekračují 1 700 mg/Nm³ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemových vztaženo na suchý plyn a u nichž od 1. ledna 2008 emise oxidu siřičitého, s výhradou čl. 4 odst. 3 písm. a) směrnice 2001/80/ES, nepřekračují emise vyplývající z dodržování mezních hodnot emisí pro nová zařízení uvedených v části A přílohy IV této směrnice, a případně použijí-li se články 5, 7 a 8 této směrnice;

c) v jiných spalovacích zařízeních neuvedených v písmenech a) a b), u nichž emise oxidu siřičitého nepřekračují 1 700 mg/Nm³ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemových vztaženo na suchý plyn;

d) pro spalování v rafineriích, kde je měsíční průměr emisí oxidu siřičitého vypočtený pro všechna zařízení v rafinerii, bez ohledu na druh paliva nebo kombinace používaných paliv, v rozmezí stanoveném každým členským státem, které však nepřekračuje 1 700 mg/Nm³. Toto se nevztahuje na spalovací zařízení uvedená v písmenu a) nebo od 1. ledna 2008 na zařízení uvedená v písmenu b).

ii) Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že žádné spalovací zařízení používající těžký topný olej s obsahem síry vyšším, než je uvedeno v odstavci 1, není v provozu bez povolení vydaného příslušným orgánem, který stanoví mezní hodnoty emisí.

3. Odstavec 2 bude přezkoumán a případně změněn s ohledem na každou budoucí změnu směrnice 2001/80/ES.

(*) Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1. Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.“

4. Článek 4 se mění takto:

a) s účinkem od 1. ledna 2010

i) se v odstavci 1 zrušují slova „včetně lodních plynových olejů“,

ii) se zrušuje odstavec 2;

b) s účinkem od 11. srpna 2005 se zrušují odstavce 3 a 4.

5. Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 4a

Maximální obsah síry v lodních palivech používaných v kontrolních oblastech emisí SO_x a osobními loděmi provozujícími liniovou dopravu do přístavů Společenství nebo z nich

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily, že se v jejich teritoriálních mořích,

výlučných ekonomických zónách a kontrolních zónách znečištění spadajících do kontrolních oblastí emisí SO_x nepoužívala žádná lodní paliva, jejichž obsah síry překračuje 1,5 % hmotnostních. To se vztahuje na všechna plavidla všech vlajek včetně plavidel, jež zahájila plavbu mimo území Společenství.

2. Lhůty pro použití odstavce 1 jsou:

a) pro oblast Baltského moře uvedenou v pravidle 14 odst. 3 písm. a) přílohy VI MARPOL: 11. srpen 2006;

b) pro Severní moře:

— dvanáct měsíců po vstupu určení IMO v platnost, dle stanovených postupů, nebo

— 11. srpen 2007,

podle toho, co nastane dříve;

c) pro jakékoli další mořské oblasti, včetně přístavů, které IMO následně určí jako kontrolní oblasti emisí SO_x v souladu s pravidlem 14 odst. 3 písm. b) přílohy VI MARPOL: dvanáct měsíců po vstupu tohoto určení v platnost.

3. Členské státy odpovídají za vynucování dodržování odstavce 1, přinejmenším pokud jde o:

— plavidla plující pod jejich vlajkou a

— v případě členských států, které sousedí s oblastmi kontroly emisí SO_x, plavidla jakékoli vlajky, nacházející se v jejich přístavech.

Členské státy mohou přijmout rovněž dodatečná donucovací opatření vůči ostatním plavidlům v souladu s mezinárodním námořním právem.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby se ode dne uvedeného v odst. 2 písm. a) v jejich teritoriálních mořích, výlučných ekonomických zónách a kontrolních zónách znečištění nepoužívaly osobní lodě provozující liniovou dopravu do přístavů Společenství nebo z nich lodní paliva s obsahem síry vyšším než 1,5 % hmot-

nostních. Členské státy odpovídají za vynucování dodržování tohoto požadavku, přinejmenším pokud jde o plavidla plující pod jejich vlajkou a plavidla jakékoli vlajky, nacházející-li se v jejich přístavech.

Článek 4b

Maximální obsah síry v lodních palivech používaných plavidly vnitrozemské plavby a loděmi v kotvištích v přístavech Společenství

5. Ode dne uvedeného v odst. 2 písm. a) vyžadují členské státy správné vedení lodních deníků, včetně údajů o změně paliva, jako podmínku pro vstup lodí do přístavů Společenství.

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby níže uvedená plavidla nepoužívala s účinkem od 1. ledna 2010 lodní paliva s obsahem síry vyšším než 0,1 % hmotnostních:

6. Ode dne uvedeného v odst. 2 písm. a) a v souladu s pravidlem 18 přílohy VI úmluvy MARPOL členské státy:

a) plavidla vnitrozemské plavby a

— povedou seznam místních dodavatelů lodního paliva,

b) lodě v kotvištích v přístavech Společenství, přičemž se posádce poskytne dostatečná doba, aby co nejdříve po příplutí do kotviště a co nejpозději před odplutím mohla provést potřebnou změnu paliva.

— zajistí, aby obsah síry ve všech lodních palivech prodávaných na jejich území byl uveden dodavatelem na dodacím listě zásobníku, doplněném zapečetěným vzorkem podepsaným zástupcem přijímající lodi,

Členské státy vyžadují, aby byl čas změny paliva zaznamenán v lodním deníku.

— přijmou vhodná opatření proti dodavatelům lodního paliva, u kterých bylo zjištěno, že dodávají palivo, které neodpovídá tomu, co je uvedeno na dodacím listě zásobníku,

2. Odstavec 1 se nepoužije,

— zajistí, že budou přijata opravná opatření, aby palivo, u něž byla zjištěna nevhodnost, bylo upraveno tak, aby odpovídalo požadavkům.

a) mají-li být podle zveřejněného jízdního řádu lodě v kotvišti po dobu kratší než dvě hodiny;

b) pro plavidla vnitrozemské plavby, která mají osvědčení o shodě s Mezinárodní úmluvou o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974 v platném znění, nacházející-li se tato plavidla na moři;

7. Ode dne uvedeného v odst. 2 písm. a) zajistí členské státy, aby se na jejich území neuváděla na trh lodní motorová nafta s obsahem síry vyšším než 1,5 % hmotnostních.

c) do 1. ledna 2012 pro plavidla uvedená v příloze, která jsou provozována výhradně na území Řecké republiky;

d) pro lodi, které vypínají všechny motory a využívají během kotvení v přístavech dodávky elektřiny z pobřeží.

8. Komise oznámí členským státům lhůty pro použití uvedené v odst. 2 písm. b) a zveřejní je v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. S účinkem od 1. ledna 2010 členské státy zajistí, aby se na jejich území neuváděly na trh lodní plynové oleje s obsahem síry vyšším než 0,1 % hmotnostních.

Článek 4c

Zkoušky a použití nových technologií snižování emisí

1. Členské státy mohou, případně ve spolupráci s ostatními členskými státy, povolit zkoušky technologií snižování emisí z lodí na plavidlech plujících pod jejich vlajkou nebo v mořských oblastech v jejich pravomoci. Během těchto zkoušek není používání lodních paliv, která vyhovují požadavkům článků 4a a 4b, povinné za předpokladu, že:

- Komise a každý dotčený přístavní stát je vyrozuměn písemně nejméně šest měsíců před zahájením zkoušek,
- povolení ke zkouškám netrvá déle než osmnáct měsíců,
- na všech zúčastněných lodích jsou instalována zařízení znemožňující nedovolenou manipulaci k nepřetržitému monitorování emisí z komína a jsou používána po celou zkušební dobu,
- na všech zúčastněných lodích je dosaženo snížení emisí, které je přinejmenším rovnocenné snížení, jež by bylo dosaženo pomocí mezních hodnot síry v palivech stanovených v této směrnici,
- existují odpovídající systémy nakládání s odpadem, pokud jde o odpad, který vyprodukuje technologie snižování emisí během zkušební doby,
- během zkušební doby se posuzuje dopad na mořské prostředí, zejména na ekosystémy v uzavřených přístavech, přístavištích a ústích řek, a
- do šesti měsíců po ukončení zkoušek jsou úplné výsledky předány Komisi a zpřístupněny veřejnosti.

2. Technologie snižování emisí pro lodě pod vlajkou členského státu se schvalují postupem podle čl. 3 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002, kterým se zřizuje Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS) (*), při zohlednění

- pokynů vypracovaných IMO,

- výsledků zkoušek provedených podle odstavce 1,
- vlivů na životní prostředí, včetně dosažitelného snížení emisí a dopadů na ekosystémy v uzavřených přístavech, přístavištích a ústích řek,
- proveditelnosti monitorování a ověření.

3. Kritéria pro používání technologií snižování emisí loděmi všech vlajek v uzavřených přístavech, přístavištích a ústích řek ve Společenství budou stanovena postupem podle čl. 9 odst. 2. Komise oznámí tato kritéria IMO.

4. Jako alternativu k používání lodních paliv s nízkým obsahem síry, která splňují požadavky článků 4a a 4b, mohou členské státy povolit, aby lodě používaly schválené technologie snižování emisí, jestliže tyto lodě:

- nepřetržitě dosahují snížení emisí, které je přinejmenším rovnocenné snížení emisí, jež by bylo dosaženo pomocí mezních hodnot obsahu síry v palivech stanovených v této směrnici,
- jsou vybaveny zařízením pro nepřetržité monitorování zplodin a
- řádně doloží, že odpady vypouštěné do uzavřených přístavů, přístavišť a ústí řek nemají žádný vliv na ekosystémy, na základě kritérií, které orgány přístavních států sdělí IMO.

(*) Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 415/2004 (Úř. věst. L 68, 6.3.2004, s. 10).“

6. Článek 6 se mění takto:

- a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byl obsah síry v lodních palivech v souladu s odpovídajícími ustanoveními článků 4a a 4b.

Případně se použije některý z těchto způsobů odběru vzorků, analýzy a kontroly:

- odběr vzorků lodního paliva pro spalování na palubě během dodávky na loď podle pokynů IMO a analýza obsahu síry,
- odběr vzorků a analýza obsahu síry v lodním palivu pro spalování na palubě v zásobnících, lze-li to provést, a v zapečetěných vzorcích zásobníku na palubě lodí,
- kontrola lodních deníků a dodacích listů zásobníku.

Odběr vzorků začne dnem, ke kterému vstoupí v platnost daná mezní hodnota maximálního obsahu síry v palivech. Musí se provádět dostatečně často, v dostatečném množství a takovým způsobem, aby vzorky reprezentovaly zkoumané palivo a palivo, které loď používá v dotýcných mořských oblastech, přístavech a na vnitrozemských vodních cestách.

Členské státy případně přijmou rovněž přiměřená opatření ke sledování obsahu síry v lodních palivech vyjma paliva, na něž se vztahují články 4a a 4b.;

- b) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) metoda ISO 8754 (1992) a PrEN ISO 14596 pro těžký topný olej a lodní paliva;“.

7. Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Zprávy a přezkum

1. Na základě výsledků odběru vzorků a analýz provedených podle článku 6 předkládají členské státy každoročně do 30. června Komisi stručnou zprávu o obsahu síry v kapalných palivech spadajících do oblasti působnosti této směrnice a používaných na jejich území během předchozího kalendářního roku. Tato zpráva zahrnuje záznam o celkovém počtu testovaných vzorků podle typu paliva a uvádí odpovídající množství použitého paliva a průměrný vypočtený obsah síry. Členské

státy rovněž nahlásí počet provedených kontrol na palubách lodí a průměrný obsah síry v lodních palivech, která se používají na jejich území a která nespádají do oblasti působnosti této směrnice k 11. srpnu 2005.

2. Na základě, mimo jiné,

- a) výročních zpráv předkládaných podle odstavce 1,
- b) pozorovaného vývoje kvality ovzduší, acidifikace, nákladů na palivo a přechodu na jiné dopravní prostředky,
- c) pokroku při snižování emisí oxidu siřičitého z lodí dosaženého prostřednictvím mechanismů IMO na základě podnětů Společenství v této oblasti,
- d) nové analýzy cenové výhodnosti opatření uvedených v čl. 4a odst. 4, včetně přímých a nepřímých přínosů pro životní prostředí, a případných dalších opatření pro snižování úniku zplodin a
- e) provádění článku 4c,

předloží Komisi do roku 2008 zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

Komise může předložit se svou zprávou návrhy zaměřené na změnu této směrnice, zejména co se týče:

- druhé fáze mezních hodnot obsahu síry stanovených pro každou kategorii paliva a,
- při zohlednění práce v rámci IMO, mořských oblastí, ve kterých se mají používat lodní paliva s nízkým obsahem síry.

Komise věnuje zvláštní pozornost návrhům na:

- a) určení dodatečných oblastí kontroly emisí oxidů síry;
- b) snížení limitů pro obsah síry v lodním palivu používaných v oblastech kontroly emisí oxidů síry pokud možno na úroveň 0,5 %;
- c) alternativní nebo doplňková opatření.

3. Do 31. prosince 2005 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o možném využití ekonomických nástrojů, včetně takových mechanismů, jako jsou odstupňované poplatky a poplatky za kilometr, obchodovatelná povolení emisí a kompenzace.

Komise může v rámci revize v roce 2008 zvážit předložení návrhů na ekonomické nástroje jako alternativních nebo doplňkových opatření za předpokladu, že bude možné jednoznačně stanovit přínos pro životní prostředí a zdraví.

4. Veškeré změny nezbytné k technickému přizpůsobení čl. 2 bodů 1, 2, 3, 3a, 3b a 4 nebo čl. 6 odst. 2 vědeckému a technickému pokroku jsou přijímány postupem podle čl. 9 odst. 2. Tato přizpůsobení nesmějí vést k přímé změně oblasti působnosti této směrnice nebo mezních hodnot obsahu síry v palivech stanovených v této směrnici.“

8. Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí Rady 1999/468/ES (*) s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Ve Štrasburku dne 6. července 2005.

*Za Evropský parlament
předseda*

J. BORRELL FONTELLES

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

(*) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.“

9. Připojuje se text obsažený v příloze této směrnice.

Článek 2

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 11. srpna 2006. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státům.

*Za Radu
předseda*

J. STRAW

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

ŘECKÁ PLAVIDLA

NÁZEV PLAVIDLA	ROK DODÁNÍ	ČÍSLO IMO
ARIADNE PALACE	2002	9221310
IKARUS PALACE	1997	9144811
OLYMPIA PALACE	2001	9204063
KNOSSOS PALACE	2001	9220330
PASIPHAE PALACE	1997	9161948
FESTOS PALACE	2001	9204568
EUROPA PALACE	2002	9220342
BLUE STAR I	2000	9197105
BLUE STAR II	2000	9207584
BLUE STAR ITHAKI	1999	9203916
BLUE STAR NAXOS	2002	9241786
BLUE STAR PAROS	2002	9241774
HELLENIC SPIRIT	2001	9216030
OLYMPIC CHAMPION	2000	9216028
LEFKA ORI	1991	9035876
SOPHOKLIS VENIZELOS	1990	8916607“

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 22. dubna 2005

o zřízení Evropského poradního výboru pro výzkum v otázkách bezpečnosti

(2005/516/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V roce 2003 Komise vytvořila skupinu osobností výzkumu v otázkách bezpečnosti, jejímž hlavním posláním bylo navrhnout zásady a priority Evropského programu pro výzkum v otázkách bezpečnosti (ESRP).

(2) Na základě zprávy „Výzkum pro bezpečnou Evropu“, kterou skupina osobností předložila v roce 2004, navrhla Komise ve svém sdělení ze dne 7. září 2004 nazvaném „Výzkum v otázkách bezpečnosti: Další kroky“⁽¹⁾ vytvoření Evropského poradního výboru pro výzkum v otázkách bezpečnosti (ESRAB).

(3) Je nezbytné vytvořit výbor ESRAB a vymezit jeho úkoly a strukturu.

(4) Výbor ESRAB by měl přispět k obsahu a provádění programu ESRP.

(5) Ve výboru ESRAB by měli být zastoupeni odborníci z různých skupin zúčastněných subjektů, a to z řad uživatelů, výrobního odvětví a výzkumných organizací. Podle oblastí působnosti by se měl výbor ESRAB skládat ze dvou skupin s odlišnými, ale zároveň se doplňujícími úlohami.

(6) Měla by být stanovena pravidla týkající se zveřejňování informací členy výboru ESRAB, aniž by byly dotčeny bezpečnostní předpisy Komise uvedené v příloze rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO a Euratom⁽²⁾.

(7) Je vhodné stanovit období pro používání tohoto rozhodnutí. Komise včas zváží účelnost jeho prodloužení,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Poradní výbor

S účinkem od 1. července 2005 se při Komisi zřizuje poradní výbor nazvaný „Evropský poradní výbor pro výzkum v otázkách bezpečnosti“ (dále jen výbor ESRAB).

⁽¹⁾ KOM(2004) 590 v konečném znění.

⁽²⁾ Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2005/94/ES, Euratom (Úř. věst. L 31, 4.2.2005, s. 66)

Článek 2

Úkoly

Komise může výbor ESRAB konzultovat ve všech otázkách týkajících se obsahu a provádění Evropského programu pro výzkum v otázkách bezpečnosti (ESRP), který má být uskutečněn prostřednictvím rámcového programu ES pro výzkum.

Výbor ESRAB vykonává své funkce na základě plné znalosti evropských politických souvislostí, zejména se znalostí výzkumných činností prováděných na vnitrostátní úrovni a na podporu politických iniciativ týkajících se evropského výzkumu.

Výbor ESRAB zejména, ale nikoliv výlučně, předkládá Komisi doporučení v těchto oblastech:

- a) strategická poslání, oblasti zájmu a priority programu ESRP na základě zprávy skupiny osobností „Výzkum pro bezpečnou Evropu“ a s ohledem na zřízení Evropské obranné agentury a na vnitrostátní a mezivládní činnosti;
- b) technologická způsobilost, které má být dosaženo u evropských zúčastněných subjektů; výbor doporučí strategii, která zlepší technologickou základnu evropského průmyslu, a tím zvýší jeho konkurenceschopnost;
- c) strategické a provozní aspekty programu ESRP s ohledem na zkušenosti a výsledky získané v rámci přípravné akce na posílení evropského průmyslového potenciálu v oblasti výzkumu bezpečnosti⁽¹⁾, zprostředkované útvary Komise s aktivním zájmem o oblast bezpečnosti včetně výzkumu zahrnutého do rámcového programu ES pro výzkum a jinými odbornými nebo poradními skupinami;
- d) otázky týkající se provádění, jako výměna utajovaných informací a práv duševního vlastnictví;
- e) optimalizace využívání veřejného výzkumu a vyhodnocovacích infrastruktur v rámci programu ESRP;
- f) komunikační strategie zaměřená na zvyšování povědomí o programu ESRP a na poskytování informací o výzkumných programech zúčastněných subjektů.

⁽¹⁾ KOM(2004) 72 v konečném znění.

Předsedové obou skupin výboru ESRAB, tak jak jsou vymezeny v čl. 4 odst. 1, mohou Komisi upozornit na to, že je žádoucí konzultovat výbor ESRAB v dalších otázkách.

Článek 3

Členství ve výboru ESRAB — jmenování

1. Členové výboru ESRAB jsou jmenováni Komisí z řad předních odborníků a strategiů s odbornými znalostmi v oblastech uvedených v článku 2.

2. Členové jsou jmenováni *ad personam*, přičemž nejsou jmenováni náhradníci. Členové vystupují svým jménem a radí Komisi nezávisle na vnějších pokynech. Členové nerozšiřují informace získané výborem ESRAB během jeho činností, považuje-li Komise dotyčné informace za důvěrné.

3. Členové jsou jmenováni na období nepřesahující dobu použitelnosti tohoto rozhodnutí. Zůstávají ve funkci, dokud nejsou nahrazeni nebo jim neuplyne funkční období.

4. Členové, kteří již nejsou schopni účinně přispívat k práci výboru ESRAB, kteří odstoupí nebo nedodrží podmínky uvedené v odstavci 2 tohoto článku nebo v článku 287 Smlouvy, mohou být Komisí nahrazeni na zbývající část funkčního období.

5. Seznam členů výboru ESRAB spolu s pozdějšími změnami zveřejní Komise pro informaci v Úředním věstníku Evropské unie, řadě C.

Článek 4

Činnost

1. Výbor ESRAB se skládá ze dvou skupin:

- a) skupina, která se zabývá požadavky poptávky po výzkumu v otázkách bezpečnosti;
- b) skupina, která se zabývá požadavky dodavatelského řetězce technologií.

2. Členové výboru ESRAB zvolí pro obě skupiny předsedu.

3. Po dohodě s Komisí mohou být na základě pověření jedné nebo obou skupin výboru ESRAB zřízeny podskupiny *ad hoc*, které se zabývají zvláštními otázkami. Tyto podskupiny budou rozpuštěny, jakmile splní své pověření.

4. Pro řešení určitých bodů pořadu jednání může Komise přizvat odborníky či pozorovatele, včetně osob z útvarů Komise se zvláštní kvalifikací, aby usměrňovali činnost výboru ESRAB nebo aby se účastnili zasedání podskupin *ad hoc*, je-li to považováno za užitečné nebo nezbytné.

5. Skupiny výboru ESRAB se obvykle scházejí v kancelářích Komise podle možností a harmonogramu stanoveného Komisí. Obě skupiny výboru ESRAB mohou využívat sekretářské služby Komise. Mohou pořádat společné schůze, aby byly zajištěna jednotnost přístupů a účinnější koordinace. Těmto společným schůzím spolupředsedají předsedové obou skupin výboru ESRAB.

6. Skupiny výboru ESRAB přijmou na základě návrhu Komise schválený mandát, včetně jednacího řádu.

7. Na rozesílání pracovních dokumentů, závěrů, zápisů nebo jiných příslušných dokumentů se zřizuje intranet s omezeným přístupem.

V Bruselu dne 22. dubna 2005.

Článek 5

Výdaje

Komise v souladu s pravidly platnými v rámci Komise uhradí členům a vybraným odborníkům cestovní výdaje vzniklé v souvislosti s činnostmi výboru ESRAB. Členům a vybraným odborníkům za výkon funkce nepřísluší odměna.

Článek 6

Zveřejnění informací

Pravidla týkající se zveřejňování informací členy výboru ESRAB stanoví jednací řád výboru ESRAB.

Každá osoba, která se účastní činností výboru ESRAB, se zdrží zveřejnění informací, k nimž získala touto cestou přístup.

Článek 7

Použitelnost

Použitelnost tohoto rozhodnutí končí dnem 31. prosince 2006.

Za Komisi
Günter VERHEUGEN
místopředseda